

مکانیک عکس لرستان

جلد پنجم

مؤسسہ مل مطبوعات امری

۱۲۱- بدیع

لَكَ الْحَمْدُ لِكَ اللَّهُ كَمَا هُدِيَتِ النُّفُوسُ الطَّيِّبَةُ الطَّاهِرَةُ إِلَى افْرَاقِ
الْأَنْوَارِ الْبَاهِرَةِ وَدُعُوتُ الْحَقَائِقِ الْعَالَمَيْةِ الزَّاهِرَةِ إِلَى شَمْسِ الْحَقِيقَةِ
الْتَّاطِعَةِ الْلَّامِعَةِ وَرُفِعَتِ النَّقَابُ وَكُشِّفَتِ الْقِنَاعُ عَنْ وَجْهِ الْحَقِيقَةِ
فَظَهَرَ يَاشْعَةٌ وَاضْعَةٌ لَاغْيَاهُ وَبِرَاهِينِ سَاطِعَةٍ فَبِغَرِيلِ الْأَفْكَارِ فَهَذِهِ
الْقَرْوَنُ الْحَالِيَّةُ وَالْعَصُورُ الْعَالَمِيَّةُ وَبِتِقدِّيمَتِكَ غَيْوَمَ حَالَكَةُ مَنْ الْمُوَى
الْمَكَافِئَةُ الْظَّلِمَاءُ وَغَطَّسَتِ فِي ثَلَمَاتِ ثَلَاثٍ عَلَى الْعُقْلِ وَالْأَهْمَى فَلَكَ
الْحَمْدُ بِمَا خَلَقَتِ نُفُوسًا زَكِيَّةً رَاضِيَّةً مَرْضِيَّةً كَمَا هَذِهِ الْأَشْعَةُ دَرَرَهَهُ مِنْ
شَمْسِ الْفَحْيِ فَخَرَقَتِ غَمَامُ هَذِهِ الظَّلَامِ وَفَتَقَتِ مَارِقُ مِنْ هَذِهِ
الْسَّاحَابُ وَكُشِّفَتِ الْحِجَابُ وَأَظَهَرَتِ نُورُ الْكَوْكَبِ الْمُنْبَرِ وَنَصَبَتِ
رَابِّاتُ الصَّبِحِ الْمُبِينِ بَيْنَ الْعَالَمَيْنِ رَبُّ أَجْعَلَ الْوِجْوَهَ نَاضِرَةً وَالْأَنْوَارَ
نَاظِرَةً وَالْقُلُوبَ خَافِفَةً وَالْدَّمْوَعَ دَافِقَةً بِحَبْكٍ وَمَعْرِفَتِكَ فِي هَذِهِ
الْيَوْمِ الشَّهُودُ يَوْمُ ظَهُورِ الْمَقَامِ الْحَمْدُ وَبِرْوَزِ سَرِّ الْوِجْدَانِ وَنَفْخَةِ الْصُّورِ
فَصَعَقَ مِنْ فِي التَّمَوَاتِ وَمِنْ فِي الْأَرْضِ الْآمِنِ شَاءَ اللَّهُ شَاءَ ثُمَّ نَفَخَ فِيهَا
أَخْرَى فَازَاهُمْ قِيَامٌ بِنَظَرِهِنَا إِيَّاهَا الْفَاضِلَانُ الْجَلِيلَانُ قَدَّانُ الْأَدَانِ
إِنْ يَخْشَعَ الْقُلُوبُ لِذِكْرِ اللَّهِ وَتَقْرَأُ الْأَبْصَارُ بِإِثَادَةِ الْأَثَارِ وَتُظَيِّبُ
الْنُّفُوسُ وَيَتَشَهَّقُ الطَّاوسُ فِي قَطْبِ الْفَرَدَوْسِ وَتَصْفُوُ الْقَمَائِرُ
وَتَنَالِطُ الْسَّرَّائِرُ وَتَنْشَحُ الصَّدَرُ وَتَسْبِرُ الْأَرْوَاحُ وَيَقُولُ أَهْلُ

الْجَاحِ وَالْفَلَاحِ وَبِرْتَلِ آيَاتِ الْمَهْدِيِّ بَيْنَ الْوَرَى وَيَدْعُونَ النَّاسَ
إِلَى الْإِنْكَشَافِاتِ الرَّوْحَانِيَّةِ وَالْفَيْوَضَاتِ الرَّحْمَانِيَّةِ وَالْخَصَائِصِ الْوَجْدَانِيَّةِ
وَالصَّفَاتِ التَّوْرَانِيَّةِ حَتَّى تَنْتَشِرَ الْأَنْوَارُ فِي سَائِرِ الْأَفْطَارِ وَيُرْفَعُ الْفَجْرُ
بِالْتَّهْلِيلِ وَالْتَّكْبِيرِ إِلَى مَلْكُوتِ الْأَنْوَارِ فَعَلِيكُمَا إِيَّاهَا الْفَاضِلَانُ أَنْ
نَسْبَقَا إِلَى الْخَيْرَاتِ وَنَضْتَرَ إِلَى الْبَاقِيَاتِ الصَّالِحَاتِ وَتَهْدِيَنَا إِلَى النَّاسِ إِلَى
سَبِيلِ الْجَنَاحَاتِ بِبِرَاهِينِ وَأَنْجَاتِ وَحْجَجِ الْغَافِتِ وَادِلَّةِ سَاطِعَاتِ
أَنَّ الَّذِينَ قَالُوا وَرَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ أَسْتَقَامُوا تَنَزَّلَ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ فَهَذِهِ
بَشَارَةٌ مِنْ رَبِّ الْآيَاتِ الْكَبِيرِ لِأَهْلِ الْهُنْيِ وَعَلَيْكُمَا الْخَيْرُ وَالثَّنَاءُ

ع ع

هُوَ كُلُّهُ

الَّهُ أَلَّهُ تَرَانِي أَسِيرُ الْقَدْرِ وَالْقَضَاءِ وَغَرِيَافِ بَهَارِ الْمَصَائِبِ
وَالْبَلَاءِ طَرِيجًا فِي فَرَاسِ الْحَزَنِ وَالْأَسُى وَتَرْبِيَنَا لِلْمَحْنِ وَالْمَاتِمِ
وَالْجَوْىِ مَا مَنِ يومُ الْأَوَاسِعِ نَاعِيَا يَنْعِيَ أَحْدَانِ أَعْزَمِ الْأَحْبَاءِ وَ
يَخْبُرُ عَنْ عَرُوجِ أَحْدَانِ الْأَصْفَيَاءِ فَقَعَتِ النُّفُوسُ فِي الْحَسَرَاتِ وَ
تَذَرَّفَ الْأَعْيُنُ بِالْعَبَرَاتِ وَتَذَوَّبَ الْقُلُوبُ فِي هَذِهِ الْمَلَمَاتِ
فَوَعَزَّلَكَ يَارَبُّ الْآيَاتِ الْبَاهِرَاتِ لَوْقَبَتِ الْفَنَاءِ فِي هَذِهِ

المصائب الكبرى لفديناها بالقلوب والأرواح ولكن قضاءك
المحتوم وقدرك المبرم في جميع الشؤون لا يرده الفداء ولا فقاومه
قوات الأرض والسماء وهذا من حكمتك البالغة في حقائق
الأشياء تفعل ما تزيد وتحكم ما تشاء وليس لنا إلا التسليم والرضاء
والصبر والسكون عند وقوعقضاء القويض لاراتك عند
اشتداد البلاء رب لا تزع قلوبنا بعد اذ هديتنا وافرغ علينا
الصبر في جميع الشؤون والآحوال انك انت الرحمن الرحيم المتعال
رب ان رفيقك القديم واسير جبك في هذا القرن العظيم من
ستي بعبد الله في كتاب العليين وشرب رحيق جبت يوم ناد
المناد حتو على النور المبين حيوا الى الصراط المستقيم حيوا
إلى لقاء ربكم في هذا اليوم العظيم قدلتني لنداءك المرتفع بين
الارض والسماء وسمع الخطاب من نار المقدمة في الشجرة
المباركة من الوادي الامن البقعة التوراء وآنس النار واقتبس
منها وجد عليها المهدى ولازال يذكرك بين الاصفياء وينهى
عليك بقلب خافق وصدر منشرح بمحبتك واذن صانعية
إلى النداء من ملكونك الالهي رب انه دلع لسانه بذكرك في
كل صباح ومساء ونطق ببرهانك الساطع بين الورى وما

برح يخوض في بحور العرفان وما فتى بجول في ميدان الاختبار
فما اخذته لوم اللئاء ولائمة الزينة ولا بهوم اهل الشعناء
وكارجوم اهل الغارة الشعواء بل استقام على حبك وثبت
ونبت بالفيض المدرار من سحاب معرفتك وقادم المكتفين
وصادم المفترين ودافع عن جمال الكتب المبين بين العالمين و
تمشى بالعروة الوثقى وثبتت بعهدك القديم وميثا قلك
الشديدي في هذا اليوم العسير وقام على خدمة امرك بنشر
الاوراق في كل الارجاء وعيث بالاخبار في نادى الباري بظهور
آياتك وانتشار الآثار واعلاء كلتك وسوق رحمتك بين العالمين
رب انه كان واسطة كبرى بين الاصفياء وعبد البهاء وبوزع الزر
والصحائف بين المشارق والمغارب ويقدم الالواح واللوائح
من عبادك الخلصين الى عبادك هذا المتذلل المسكين و
يولى التعنى الموفوري في كل عشتى وبكورفي هذا الامر المشكور
ولم يفتراونه من الاوان حتى في بطون الليل والاسحار حتى
اعتراه العلل والامراض واصبح طريح الفراش وعلى لازح
ونخيل الاعضاء وضعيف القوى مع ذلك ما وهن في خدمة
امرك ونشر نفحات حديقة قدسك الى ان ضخ جسيج الظمآن

إلى معين الحيوان وحصن حنين الورقاء إلى الإبكيه الغناه والحمد
الغلباء، شوقاً إلى اللفاء وطارد روحه من الحضيض الافت إلى الأوج
الاعلى وفدعليك بالخذاب واشتياق لايتنا هي رب اكرم له
المثوى في الجنة الماوی وتجمل عليه بآيات القبول حتى يتزج من
تلك الشهباء واجصل له مقدس صدق علیاً في جوار حمنك الكبير
وارفعه مقامات ساميّاً في الرفاف الاعلى واجعله يخند وكرأ
في أعلى فروع سدة المتهى ويتزمن كالطيور الصادحة في الجواء
وادخله في حديقة اللفاء وتجمل عليه بالفيوضات إلى أبد
الآياد انت الكرم انت الرحيم انت الغفور الغفور
اللطيف ثم افرغ الصبر يا الهى على بقبيته الصالحة وذررت الطيبة
واجعل لهم الطافك سلوة في هذه المصائب العظيم ورحمة وسكونا
من هذا الماء المعميق واجعلهم ورثة فضائله وحفظة مقامه
وسير ذكره وامواج بجهه وبخوم افقه واسعجار حديقة الغلبة
انت المؤيد الكريم العزيز الوهاب

هُوَ الْأَكْبَرُ

اللهى الهى تراى بكل ذلل وانكسار انجيك في خفيات قلبى و

معقلتك
سرائر دوحى وائل رب احرس احتيائك في حصن العصين و
المتين واظروا لهم بعين عنائتك ورعايتك واحفظهم بمعظم حمايتك
وكلايئتك واجعلهم آيات التوحيد النازلة من سماء تقديسك وشمهم
عن شؤون الموى ومتابعة النفس الامارة بالسوء اى رب احفظهم
من الغزو وتابع خطوات مصلة الشر وبلغنهم بمحاجات قدسات وجعلهم
ثابتين على هرك وناصرين لذكرك ومشيرين لنهائاتك للاطهروا لا يفتروا
ما يذوق عبدهك هذلماز البلاء ويخوض في غمار البلاياء فسبيلك او
سوق الى مشهد الفداء في مجتك او القى في بئر ظلماء او طوحته طوائح
البغضاء الى اقصى برية من الغبراء اى رب اشد داروههم وقو
ظهورهم واشرح صدورهم برحمتك الكبرى انت العزيز للقتلد
ال الكريم اى احتيال الهى دريابي بلا يادر تلامست وامواج رذايد رتهم قمة
برعبد طهانيك ذر دمك اآنك سهام شدید از جهات متعدده وارد
است وذآب كاسه وسباع مفترسه از جهات عديده درهیوم کسرا حزازیه
وسباع آلام مدار بوجود این الحمد لله شب در زیلک بکاریان الهى متشرد
تپید دوستان معنوی متذکر مقصود ایزاست که آنچه وارد گرد وهر چی
که رخ نماید بعد بالهاء مباده دوستان راقفوری ویاران راقصوری حلصل گرد
بلکه باید بیشتر از پیشتر در وله واجذاب آیند و در شرم الله کوشند

یوم شوت آن یوم است که اوزار استقامت کبری از وجوه احباب
معان نماید و همچنین باید که جمیع یاران الهی در زیرها استخضوع
و خشوع و تذلل و انکسار بعوبتیت بکدیگر قیام نمایند و درینها
اتخاد و اتفاق والفت و یگانگی بکوشند اليوم هر خاضع و نما
که بهیچوجه رائمه وجود دارو نیست و به بندگی جمیع دستان
تائیم در ملکوت الهی رویش چون مه تابان تابند و در خشته
و هدایت بخشند ایادی امرالله چون سرج فریانه اند در
هر امری قراری دهنده و اتفاق نمایند و یا اکثریت آراء حاصل
گرد دکل باید اطاعت و انقیاد کنند و همچنین بر جمیع دوستی
الهی بنقض قاطع رحمانی فرض است که بجان و دل حضرت شهردار
عادل را دعا کنند و در اطاعت و انقیاد سعی بلیغ مجری دارند
والله علیکم

ع ع

هوَ اللَّهُ

اللهی هذاعبدک النتب الى من شرحت صدره بنور
معرفتك و نورت وجهه بضباء اشراق على آفاق ملکنك

وعطرت مثا مه بانفاس طیب عبقت من ریاض احادیثك
وقام على خدمه امرک واعلاء کلمتك وابلاغ جتنك واسباب
نعمتك على بریتك ای رب وفق الفرع الغیب على ما وفقت
عليه الاصل الجليل واجعله آية توحبك وسمة تحبیدك وربیع
ریاضك وحوت حیاضك وقضیب غیاضك وسراج محبتك
ومشکا نور معرفتك وجوهرة عقد موہبتك ایک انت الکرم
الرحيم الوهاب وانک انت الکرم الرحيم

ع ع

هوَ اللَّهُ

ای احبابی الهی بناب آقامیز افضل الله پیام شمارا بعینه
رسانید و خواهش نگارش نامه های منفرد نمود زیرا نهایت
تعلق قلبی و انجذاب روحی شمادارد ولی عبد البهاء اگر بدیند
غريق چه دریا البته بیک کلمه اکتفا نمی نماید ولکن از قیامت
خبری می شنوبد اگر خبر بودند بحری قناعت مینمودند با خود
این بتحریر این نامه پرداختم تابد اسید که در ملاع اعلی منظورید
وبلان عبد البهاء مذکور و در قلب مأوى و مقردار بید

زیرا بندگان صادق جمال مبارکید و ثابت بر عهد و میثاق
و منجدب ب نفحات الله و منحن در سبیل الله لهزاده نزد
عبدالهابیار غزیند از الطاف بی پایان حضرت کبریا امیدم
چنان است که روز بروز مستقیم ترکردید و منقطع ترشید و
منجدب ترکردید و شب و روز بکوشیدتا آیات هدی شوید
ورایات ملا، اعلی گردید امروز جمیع احزاب در حالت انقلاب
پریشان و پراضطراب ولی شما منظور نظر عنا یتید و در کهنه
صون و دعا یت محفوظ و مطمئن و بالتبیه بسائزین قدری
حال در فرار و سکون لهذا شکر پروردگاردا که جز خدمت جوخت
عاله انسانی و محبت بنوع بشر و صلح و سلام و آسایش آفرینش
والتبام بین قلوب و ارتباط بین نفوس و مهربانی بعموم و خیر
خواهی من على الارض مقصدی ندارید و آرزوئی نجوئید .
ملحظه نمایید که این چه موهبتی است و این چه نعمتی باقی
نزاعی ندارید و جدلی نمایید و از تعالیٰ بکلی ممنوع یعد حقیقی
با غیر رخاطری راضی نمی شوید و با آزادگی نفسی نمی پردازید
جمع همتان این است که مدل راشاد و خرم نمایید و جان را
بجانان رسانید و خدمتی بعاله انسانی کنید اگر تیری آید شهد

و شیری بخشید اگر جام تلخی بنوشاند قدحی از شهد تقدیم
می نماید اگر زخمی نند مرهمی بفید اگر در در وادارند درگاه
می کنید ملاحظه نمایید که دل و جان چگونه آسوده و راحت
و شادمان است پس بشکرانه این موهبت عظمی بپردازید
و علیکم الہباء الالهی

ع ع

هو آندر

ای اماء الرحمن مدرسه بنات اهم از مدرسه ذکور است
زیاد و شیزگان این قرن مجید باید منها ی اطلع از علوم و
معارف و صنایع و بداعی این قرن عظیم داشته باشند تا بزرگی
الطفال پردازند و کودکان خویش را از صغرست تربیت بکمال
نمایند و اگر مادر چنانکه باید و شاید حائز فضائل عالم بنا
باشد اطفال مانند فرشتگان در نهایت کمال و جمال و آذا
پرورش یابند پس این مدرسه بنات که در آن سامان تاپیں
شده باید مشمول نظر احیای الهی گردد و مورد اهتمام نفوذ
رحمانی شود معلمابنکه در این مدرسه هستند اماء مقویه

درگاه احدیتند زیرا امثال او امر مقدسه جمال مبارکه باشد
و تربیت اطفال آناث برخاستند روزی آید که این دختران مادر
گردند و هر یک در نهایت حمنوئیت بد رگاه احدیت نضرع
وزاری نمایند و این معلمات رانجاح و فلاح و رستگاری
طلبند و علود رجات در مملکوت رب الایات خواهند این
مدرسه را مدرسه موهبت نام نهید

ع ع

هُوَ الْأَكْبَرُ

ای اسماعیل جلیل جمیع یاران الهی باید ذبح الهی باشند یعنی
جمع شئون خویش را فدار قربان جمال بزدان نمایند تا مقام
فناه فی الله که قربانی کلی رتبانیست فائز گردند و آن ترکاراده
ورضا و خواهش خود و عبودیت بندگان جمال الهی روحی
لاحتبائه الفدائست چه که ذات احمدیش مقدس از عبودیت
عالیه شریت است و غنی از رقیب مادون است پس باید
عبودیت بندگانش پرداخت که عین عبودیت اوست چون
شامد این مقام در حفل یاران جلوه نماید اخداد و اتفاق

ویگانگی و وحدت اصلیه چون محبوب بکارخ گشاید و عرض
جمال نماید پس گوای یاران در من وقت اخداد و اتفاق است
و زمان یگانگی و آزادگی بیکدیگر مهربان باشد و بخدمت
همدیگر پردازید اول خادم شمامن و اول غلام شمامن فم
یجمال قسم روحی و ذاتی و کینونی لاحبائه الفداء که رویم بدور
خدمت دوستان حق روشن و مشامن بمنفات عبت یاران
معطر نهایت آمال و آرزویم اینست که بخدمت یک یک از
دوستان پردازم اینست میزان

والبهاء علیکم ع ع

هُوَ اللَّهُ

ای امین عبد البهاء حمد کن خدارا که تمام حیات سالک
سبیل بخانی و مشغول بخدمت رب الایات البیانات دی
نیاسانی و نقشی بر احث بر نیاری جز بعبودیت درگاه نپرداز
و بغير از خدمت امرالله آرزوئی نداری جلیس یاران و
انیس دوستان همیشه ذکر یاران علی المخصوص خاندان
با قراف خواهی و جزو صفات ایشان بخوئی و در جمیع لحوال

تمجيد و توصيف احبابي مياني و سايش ياران الهمي فرمان
 كه الحمد لله سرمد صهباي ميشاقدن و واله و حربان جمال نير
 آفاق دلبرام كان راجان فشانند و محبوب امكان راحيران
 و قربان هر چند دراکثر مكائب ذكر خير كل رافردا فردانوي
 و از براي هر يك نامه مخصوص خواستي على جان عزيز
 ياران قسم كه ابدآ فرصت و مهلت نيت زيرا خير داشت
 و تقرير متابع و پيك مبين و قاصد امين درسي و حرکت سريع
 هر يومي بيته از مرزو بوجي وارد و مكائب نامعدود شهور
 و منشور جز نامه بسياز هم راجواب فرصت ندارم تاچه رسيد
 بمکابه واحداً بعد واحد مشاغل عظيمه مهلت ندهد لهذا
 اين نامه مخصوص كل احبابي الهمي است عکس بوداشته هر يك
 رجاي نامه مخصوص از تو نماید با و بد و اين نامه مخصوص
 اوست الحمد لله احبابي الهمي و اماء رحمان مانند امواجند
 و از هر کناره افواج افواج لهذا نگاشتن نامه بهري يك منع
 و مستحيل و در تخصيص كسى دون کسان دیگر نيز محدود
 لكن كل در لوح محفوظ قلب مثبت و مرقوم و مسطور محفوظ
 و دل و جان يادشان مالوف و مأنوس از الطاف جمال مبارك

سائل و طالبكم كه غريق جراحان باشد و مثمول نظر عنایت
 حضرت رحمن الهمي هؤلاء عباد ما اخذ لهم لامة لا ائم في حبتكم ولا
 من عتهم صولة ظالم في اقبالكم اليك وما خوفتهم شوكة فاتك في كلهم
 عليك ولا حجبتهم دوله هاتك عن التسجد بين يديك رب ائمهم
 جاهدوا يا موالهم و انفسهم في سبيلك و ارتفع ضعيفهم لتشجع
 والتقديس إلى ملكونك و رحمةهم صهباء حبتكم و اسكنهم كأس
 معرفتك و ادركهم سوابق رحمتك و توقيعهم سرح هدايتك و
 انطقهم بثنائك و دعائهم إلى التسجد إلى ملکوت احاديتك رب
 ائمهم قطرات يتمدون من بحر الطافك و ذرات يتشرعون
 من انوار شمس فردان ينك و ائمهم ظماء يتعطشون لغرات جنون
 و مراض يتشفون ببارد و شراب عن مختل الطافك ايوب
 انت مجبرهم في جميع الشؤون و ظهيرهم بين الاعداء الذين يكثون
 و نصیرهم بين قوم في خوضهم يلعنون و مغيثهم من ملائكة فنائهم
 يعمرون رب ايتهم و قفهم و انشراهم الاثار في الاقاص و اظهروا
 بهم الاسرار بين اهل الاشراق و احرسهم من الثقاقي و دلهم على
 الوفاق و ثباتهم على الميثاق انت المؤيد المؤيق الحافظ الكاف
 الواقي اذا شتذ الساق بالساق و عليكم البهاء الابهى

هو آنکه

ای ابغیان محترم عالم انسانی از این نیت خیریه و علویت مقاصد
که دارید باید مورد شکرانیت جمیع بشر گردید کل از شما منون
و خوشنود باشند که ببذل چنین هتّی پرداختید که سبیل آیاش
عموم بشراست زیرا راحت و آسایش عالم آفرینش در تحسین
اخلاق عمومی عالم انسانی است واعظهم وسیله بجهت تربیت
اخلاق علوّه مت و توسعی افکار است باید عالم انسانی را این
منقبت عظیمه دعوت غور ملاحظه فرمائید که مبادی معیته
اصلیه هر فردی از افراد بیش جلب منفعت خویش و دفع مضر
است در فکر آسایش و شادمانی خود است و آرزوی تفرد
در زندگانی مینماید و میکوشد که از جمیع افراد دیگر در راحت
و ثروت و عزّت همتاگردد این است آرزوی هر فردی از افراد
بشر و این نهایت دنایت و بد بختی و پستی نکراست انسان
چون اتنیکی ترقی فکر باید و همتش بلند گردد در فکر آن افتاد
که عموم عائله را جلب منفعت و دفع مضر نماید زیرا حتّی
و نعمت عموم خاندان خویش را سعادت خود داند و چون
فکرش توسع بیشتر باید و همتش بلند تر گردد در فکر آن افتاد

که ابناء ملت و ابناء وطن خویش را جالب منفعت و دفاع مضر
شود هر چند این همت و فکر از برای خود او و خاندان او بلکه
عموم ابناء ملت و وطن او مفید است ولکن از برای ملل ایشان
مورث ضرراست زیرا بجان بکوشد که جمیع منافع عالم انسانی را
راجح علت خویش و فوائد روی ارض را بعائله خود و سعادت
کلیه عالم انسانی را تخصیص بخود دهد و همچو داند که ملل ایشان
و دول معاوره هرچه تدبی نمایند ملت خویش و وطن خود را ترکی
نماید تا در تقوّت و شرود و اقتدار باین وسیله بر سائرین تفوّق
یابد و غلبه کند اما انان الله و شخص آسمانی از این قیود مستبر
و وسعت افکار و علویت همت او در نهایت درجه است و
دانه افکار او و چنان اتساع یابد که منفعت عموم بشر را است
سعادت هر فردی از پسرداند و مضر نمایند کل ملل و دول را
عین مضر نمایند و ملت خویش بلکه خاندان خود بلکه عین
مضر نفس خود شمرد لهذا بجان و دل بقدر امکان بکوشد
که جلب سعادت و منفعت از برای عموم بشرط دفع مضر
از عموم ملل نماید و در علویت و نورانیت و سعادت عموم
انان بکوشد فرق در میان نگذارد زیرا عالم انسانی را یک

خاندان داند و عموم ملل را افراد آن خاندان شمرد بلکه هیئت اجتماعیه بشر را شخص واحد انگارد و هر یک از ملل اعضا از اعضا شمرد انسان باید علویت همتش باشد درجه باشد تا خدمت با اخلاق عمومی کند و سبب عزت عالم انان گردد حال قضیه برعکس است جمیع ملل عالم در فکر ترق خویش و تدقیق اثربیند بلکه در فکر جلب منفعت خود و مضاررت دیگراند و این را تنازع بقا شمرند و گویند اساس فطري عالم انسانيت فلي اين بيارخطات بلکه خطائی از اين اعظم نه سبحان الله در بعضی از حیوانات تعاد و تعاضد بقا است ملاحظه میشود که در مورد خطر بر یکدیگر سبقت میگیرند روزی در کنار نهری صغير بودم ملخهای صغير که هنوز پر بربنا و رده بجهت تحصيل رزق از اين طرف نهر بطرف دیگر عبور میخواستند هذا آن ملخهای ببال و پرهجوم نمودند و هر یکی بر دیگری سبقت گرفتند و خود را آب ریختند تا مانند پل از این طرف نهر را آنطرف نهر تشکیل نمودند و ملخهای دیگر از روی آنها عبور کردند و ازان سمت نهر بجهت دیگر گذشتند ولی آن ملخهایی که در روی آب پل

تشکیل نموده بودند هلاک شدند ملاحظه کنید که این تعاد بقاست نه تنازع بینا مادام حیوانات را چنین احساس شد دیگرانسان که اشرف کائنات است چگونه باید باشد و چگونه سزاوار است على الخصوص که تعالیم الهیه و شرایع سماویه انسان را بمحروم براین فضیلت مینهاید و در نزد خدا امتیازات ملیه و تقاسیم و طبیه و خصوصیت عائله و قبود شخصیه منتهی و مرد و دامت جمیع انبیای الهی مبعوث و جمیع کتب سماوی بجهت این فریت و فضیلت نازل شد و جمیع تعالیم الهی محصور در این است که این افکار خصوصیت منافع از میان زائل گردد و اخلاق عالم انسانی تحسین شود و مساوات و مواسات بین عموم بشر را تأسیس گردد تاهر فردی از افراد جان خویش را بهمه دیگران فدا نماید این است اساس الهی این است شریعت سماوی و چنین اساسی متین جزویک قوت کلیه قاهره بر احساسات بشریه تأسیس نماید زیرا هر قوتی عاجز است مکروت روح القدس و نفثات روح القدس چنان انسان را منقلب نماید که بکلی اخلاق مبدل گردد ولادت ثانویه نماید و بناربختت الله که محبت عموم خلق است و ماء حیا ابدیه در روح القدس

تعیید یا بد فلاسفه اولی که نهایت همت در تحسیز اخلاق داشتند و بجان و دل کوشیدند لی نهایت تربیت اخلاق خویش توانستند نه اخلاق عمومی بتاریخ مراجعت نمایند واضح و مشهود گردد ولی قوه روح القدس خسین اخلاق عمومی نماید عالم انسانی را روش کند علویت حقیقی مبنی دارد و عموم بشر را تربیت کند پس خیرخواهان عالم باید بکوشند تا بقوت جاذبه نایدات روح القدس را جذب کنند امیدم چنان است که آن جمع محترم اینمن خیری عالم ایشان مانند آئینه اقبال انسان از شمس حقیقت نمایند و سبب تربیت اخلاق عموم بشر گردند و خواهش آن دارم که نهایت احترام من در حق آن هیئت عالیقدر مقبول شود

هو آنکه

ای اینمن مقدس و جنود آسمانی هر دم که مقاصد عالمیه و علویت همت شما با غاطر آید جان و وجودان بوجد و طرب آید و سبب سور و امید و اوری گردد که در این دوزکه ظلت شدیده حرب و قتال در آسیا و افریقا احاطه عنده و غبار

منحوس بغض وعداوت آفاق را تاریک کرده الحمد لله آن اینمن مانند شمعها افروخته اند و مانند ستاره ها در خشنده امید چنان است که فورانیت صلح و سلام و روحانیت تحبت و فراق شما ولو بستردیچ این ظلمت را از جهان برآورد از آفاق روشن شود حضرت بهاء الله بهشت حصول این موهبت کبک شصت سال پیش اس این بنیان را بگذاشت و چهل سال و کسونی قبل از این مقصد خویش را بملوک بنگاشت حال باید این تنفس پاک را که انسان نه در خاک است آسیاری نمود الحمد لله آن یاران موافق دهقانی ما هر هستند لهذا دعوت آن نفوس محترم سبب سرور من شد و اشاء الله در هار با کمال اشتیاق آن صفحات شتابم و خواهش دارم که احترام قلبیه و محبت وجود اینه مراقبول فرماید

ع ع

هو الاله

ای آیت رحمن حق قیوم چون شمس خرق جباب غیوم فرمود از مطلع انوار دو آیات ظاهر و باهر گردید آیات تدوینیه و آیات تکینیه

آن در کتب وزبر و صفات والواح مسطور گشت و این در لوح خط
ورق منشور آفاق مبعوث شد آن بفصاحت و بلاغت و حقائق
و معانی مجده عظیمه بود و این بقوی و کمالات و شئون و اسما
وصفات آیات با هرات گردید آن مبین اسرار شد و این مشهور
انوار گردید آن مملکوت عرفان زایبار است و این قطب اکوان
و حیزام کان را رشک گلستان جنان کود سنجیدم آیات اذ آفاق
و فی انفهم حتی تبیین لهم انه الحق والبهاء عليك من مملکوت
الغیب جبروت الطاف ربک الرحمان الرحيم ع ع

هُوَ اللّٰهُ

ای ببلل گلشن معانی قصیده فریده بلیغه ملاحظه گردید فی
الحقيقة درنهایت فصاحت است ستایش محمد و نعوت
نیرآفاق چون درنهایت بلاغت در محفل روحانیان ترتیل گردد
ملاد اعلی بوجدو طرب آیند و اهل مملکوت الہی بهم لیل و تبع
مشغول شوند پر خوش احوال شما که سب سر و جبور رنیان
گشته و باعث وجود و طرب بزدانیان و عليك البهاء و عليك
التحیة والثناء ع ع

هُوَ اللّٰهُ

ای بنات مملکوت در قرن سابق بنات ایران بكلی از تعلیم محروم
نه مکتبی و نه دبستانی نه معلمی نه استادی و نه مرتب مهرابی
حال در این قرن عظیم فضل کریم متمم بنا نیز گردید مکانت
متعدد در ایران بجهت تعلیم رختران گشوده گشت ولتربیت
مفقود با آنکه تربیت اعظم از تعلیم است زیرا اعظم فضیلت
عالی انسانی است حال در همدان الحمد لله تأسیس مدرسه
بنات بهائی گردیده شماها که معلمید باشد بیشتر از تعلیم تربیت
پردازید تابنات را بعصمت و عفت و حسن اخلاق و آداب
پرورش دهید و تعلیم علوم نمایید اکرجانین مجری گردیده
ملکوت الہی در اوح آن دستان موج زند امیدم چنیز است
که موفق گردید و عليك البهاء الاهی عبد البهاء عباس

هُوَ الْاٰهُ

ای بندگان آستان مقدس نامه شمار سید و نهایت سور
رخ داد که الحمد لله در موطن دل برآفاق محفل روحانی تأسیس
و جلوه و اشراق عنده امید و ارگشتم که وقت مرهون آید

تادرخّطه نور شعله طور برافروزد و نقوسی مبعوث گردند که آن
هدی و رایت ملء اعلی شوند ای یارا ن روحانی بکوشید تا
سبقت گیرید زیرا یقین است که در آن سرزمین جلوه نور میان
ظاهر خواهد شد و مطاف مؤمنین خواهد بود ولی شما بکوشید
تادرین میلان سبقت برد گران گیرید و آهیج شبله نیست
که اقلیم نور روشن خواهد شد و فیوضات رب غفور احاطه
خواهد نمود سنگستان تاکر گلاش و کلتان خواهد شد از کوه
اور نگ آهنگ تنزیه و تقدیس بملاء اعلی خواهد رسید
این مقرر است و محظوظ و علیکم التّبّة والثّامن ملکوت الابه
۱۱ ذی قعده ۱۳۳۹ اجفا عبد البهاء عباس

هُوَ الْأَبْهَى

ای بند گان الله و یاران من صبح هدی چون از فیوضات
به پر توبه آفاق انداخت نور محبت مبدول داشت و اشراف
الفت فرمود حقائق متنوعه مختلافه متضاده را بفیض واحکام را
نمود تاجیع ام و ملل در ظل خیمه یکرنگ داخل گردند و بیک
آهنگ به تهلیل و تقدیس جمال قدم مشغول شوند خطوط شرعاً

همتدۀ از مرکز بمحیط دائرة هر چند متعدد دند ولی چون از مرکز
واحد ساطع است لهذا آن خطوط در نقطه واحد جمع و یعنی مرکز
واحد وابسته اند و اگرچنانچه نفوس چون خطوط شعاعی توجه
بر مرکز اصلی داشته باشند وحدت اندر وحدت است و اگر
چنانچه آن خطوط شعاعی از محیط تجاوز کند لاید تفرقه حاصل
شود و آن مرکز مبدأ فیض است و محیط دائرة و آن دائرة تعالیم
الله است تا از تعالیم الله تجاوز نشود انشقاق حاصل نگردد
پس ای دوستان مهربان بآن مرکز قدیم و جمال میان آفتاب
انور ملکوت غیب توجه نمایند و چون خطوط شعاعی از آن مرکز
قدسی ساطع شوید و از محیط دائرة ذرّه تجاوز ننمایند تا جواهر
توحید شوید و حقیقت تفرید شمع روشن ملکوت گردید
و آیات باهره سلطان جبروت نبوم افق احادیث گردید و
طیور حدائق رحمانیه الجد لله بفضل جمال قدم تاجی از جواهر
موهبت بر سردارید و سراجی از پر تو عنایت درست ردائی
از سندس فردوس در بردارید و سیفی از براہین الله است
و دلائل بسحانیه در کمر در بحر الطاف مستغرقید و از نوار حسن
مستشرق کلمات کتاب مبنیید و حروف صحف علیین

آیات صریحه رب الآیاتند و صفات بدیعه صاحب بیت ات
قد راین موهبت را بدانید و شب و روز در آخاد و اتفاق والفت
کوشید نهایت احترام را از یکدیگر بدارید و غایت رعایت را
بهم منظور نمایش خدمت یکدیگر باشد و هادم بنیاز انشقاق
و شر ایادی امرالله که ثابت بر عهد و میثاق فندسیج آقا قند
چون امری را قرار دهنداطاعت و انقیاد فرض است و اطمین
آنان موجب اتفاق والفت و یکانگی دوستان زنها را مخالفت و
مبایت ننمایش و همچنین باید که شب و روز در فکر تبلیغ امر
و شر فحات الله و اعلاء کلله الله باشد و بکمال مهربانی و نوائی
و خشوع تشنگان سلسلی هدایت را بمعین حسافی رحمانیت
دلالت کنید بینوا یا نزاعین عطا باشد و بیچار گان از سلسله اینه
در ترقیات عصریه بکوشید و در مدنیت مقدسه جهد بلیغ
و سعی شدید نمایش دستا نهائی در نهایت انتظام ترتیب دهید
واسوی تحصیل معارف را ترویج معلمانی در نهایت تقدیم
و تزییه جامع آداب و کمال تعیین نمایش و ادبیان و متخصصان
حائز علوم و فنون ترتیب دهید و هیئت مقدسه ایادی
اموالله باید مواظبت در حفظ شئون ولو از این دستا نهائی

تاروز بروز اسباب ترقی از هرجمیت فراهم آید و انوار داش
جهان زاروشن نماید و همچنین در ترویج صنائع و اکتشاف بلایع
و توسعی داشته بخارت و صناعت و ترتیب آداب مدنیت و
تنزین مملکت و اطاعت و انقیاد تام بحکومت و اجتناب از هر
دائمه مفسدت بکوشید و چند نمایش تابع سبب مظاهر
تایید آسمانی کردید و مطالع توفیق و حمانی فی الحقيقة حکومت
عادله حاضره حضرت پادشاهی شایان ستایش است و مستحق
اطاعت قلبی صمیمی جمیع رعیت دراین خصوص نهایت تقيید را
بعربی دارید چه که بنض قاطع الہی و اجب و فرض است
والله علیکم

ع ع

هو آن دلیل

ای بندۀ آستان حق جناب ابودان را مقصد چنان که بشر ط
محبت قیام نماید و اثبات ولا و فافرماید و بثما ارمغانی تقدیم
کند ولی از کیهه من و چنین بذل و بخششی بسیار آسان است
اما من چاره جزو امثال فرمایش ایشان ندارم علی الخصوص

الآن ياراني حاضر كه آنان در حق يك دیگر مشقت ب پایان تحمل
نایند من نجلت میکشم که خواهش جناب اجوان را بجزئی نداهم
گاهی مزاح سبب اهتزاز قلوب گردد و مورث انشراح صدور
شود ولی مزاحیکه فی الحقيقة جدی محض در لباس ملحت است
خوشت رو دلکشتر است زیرا ثائرش بیشتر ابن عبد با وجود مشاغل
غیر محدود خواهش ایشان را مثال نموده و بکمال سرور و حبور
بنقیرین ورق مسطور پرداخت تاعزیزید اند که در این بساط
عزیز است و در آن دیار شورانگیز گردد و از حرارت محبت الله
قد مکرر ریزد و بنفحات موھبۃ الله مشک و عنبر ریزد و
علیک البهاء الالهی

ع ع

هُوَ اللّٰهُ

ای بنده آستان مقدس الهی نامه مرقوم ملحوظ افتاد و بر
مضمون اطلاع حاصل گشت و همچنین نامه ای که بجناب بنیادی
مرقوم شده بود درخصوص فیلسوف هولاندی مرقوم نموده بودید
و مکالماتی که با او شده حضرات احبابا باید آنچه نصوص کتاب است

بيان غایسد و بادنی کله تجاوز نشود اما کتاب بیان بکتاب
اقدس منسخ است و احکامش غیر معمول مگواحکا میکه
در کتاب اقدس نکوار بیان و تأکید شده و مادون آن احکام
مُوكَّه در کتاب اقدس باهله بیان تعلق دارد به اتعلق ندارد
مامکلف با حکام کتاب اقدس هستیم و بنض قاطع ممنوع
از اذنی تعریض بلکه مأمور بمهربانی و محبت و وفا و صفا با همراه
وملت داطاعت حکومت و صداقت بربری سلطنت و عدم مذله
در امور سیاست حتی محاوره و مکالمه در این خصوص جائز ندانه
بهیچوجه یعنی تعلق باین امور نداریم و ظائف اصلیه ماعرفان
حضرت کبیر با ایقان بوجی منزل از اسماء عبودیت آستان اهلی
و عبادت حق بخلوص و انجذاب و جذبی و الفت با جمیع افراد
انسانی در نهایت صدق و مهربانی و آیتی و راستی و حقیقت
پرستی و آنچه مادون آن تعلق بعالجهان و وجدان ملائمه
و ندارد فرض غایتم که اگر اهل شهری جمیع آشنا گردند و بگانه
معدودی قلیل و در نهایت عداوت و بغضنا با وجود این
یاران آشنا را محبت باید و مدارا شاید که نهایت رعایت مجری
دارند و چشم از خطاب پوشند و برعطا بیفزایند اینست نصوص

الآتية وما دون آن لا ينبع لأهل العرفان

هُوَ اللَّهُ

ای بنده آله در خصوص مشورت پدر بایپر و پر با پدر
در کسب و تجارت استفسار نموده بودید مشورت در شریعت الله
از اس اساس است والبته مقبول است خواه میان پدر و پسر
و یا شخص دیگر کاری به تراز این نه انسان باید در جمیع امور
مشورت نماید از شور و غور و مسئله رسد و با پنه موافق است
پی برد توجه مملکوت غیب الهم کن و مناجات نما ای زید آن
غیری بحر عصاینم طریق غفران بمنا سوار سر قصورم از دام غرور
رهائی بخش جهانیم روحانی نما امکانیم زحمانی کن تنه ماء
معین بعین لستینم دلالت فرما مشتاق دیدارم مشاهده افوار
میسر فرما از خود بیزارم گرفتار خویش کن وازع عالمیان در کار
نخنۀ زلف مشکبار بیشام آر سرگردانم سرو سامان بخش بچاره
آواره ام پناهده مشتاق بوثاق وصال در آر در احترام فورا شر
بیار ضعیف قوانانها فقیرم کنز غنائم عطاکن در دندم ددمان
ده جریحه مرهم عطاکن گرفتارم رهائی بخش پرگناهم از ذلت

عصیان برهان در ظل عنایت مسکن بخش و بصرف هشت
معامله فرما تا پی بجهان دیگر بزم و بکشور دیگر به برشوم از کاش
طهور سرمست گودم در میخانه محبت می پرست شوم توئی
 قادر و توانا و توئی کریم و رحیم و پر عطا

هُوَ إِلَهٌ

ای بنده بها در خبر است که در یوم رستخیز زمین بیکدیگر
تردیک گودد امتداد استند که صنایع بدیعه شرق و غرب راه هد
نماید و اکتشافات جدیده جنوب و شمال راه هم راز کند گان
نمودند که بواسطه عصر و حصار ارضی نزدیک یکدیگر گردند
و حال آنکه ازان چه ثمر بلکه ثمر دراینت که اقالیم شرق و غرب
در نفسی از یکدیگر خبر گیرند و درین مiful نشینند و مشورت
و مصاحب نمایند حال این قریبیت محصور در اقلیم ارضیه نه
بلکه امکان نزدیک لامکان شده و مرکز ادنی قریب ملاعده
گشته اتصالات بین عالرخاک و جهان پاک حاصل شده بک
سرسیم در مرکز صد و مرکوز و سردیگر در مملکوت رب غفور
وبرق الهام واسطه کلام و قوه جاذبه محبت الله کاشف سرمه

جهدی فرما که صدور مرکز الهام گردد و قلوب جوانگاه قوّه
جاذبۀ آسمان و علیک الختیة والثاء

ع

هُوَ الَّهُ

ای بندۀ حق مکتب شما از پیش جواب داده شد عجیب است
که تا حال نرسیده حمد خدارا که از ظلمات مدلهمه نجات یافته
و بنورانیت یا به‌الابهی روشن گردیدی اقام خویش رادر کمال
محبت و هربانی بشاطی بحر تقدیس خوان و در کمال محبت انیس
وجليس شو و بعد از گوشزد آنها مکه حضرت اعلی روحیه لطف
بنص جلیل فرموده ایاک ایاک ان تمحب بالواحد البیان او
بمانزل فی البیان میفرماید در ظهور من يظهره الله بالحدیانی
تحجب مشو واحد بیانی نفس حضرت اعلی و هیجده حروف
حی است و هچنین میفرماید با آنچه نازل شده در بیان تحجب
مشو یعنی ملاحظه مکن که واحد بیانی مؤمن است یا غیر مؤمن
و با آنچه در بیان است استدلال مکن بلکه آن جوهر حقیقت را
بنفسه لنفسه بشناس و مؤمن شو ولو واحد بیانی ایا ز آردیانارد

ولوماتیان مطابق آیدیانیا ید ملاحظه ناچگونه حججات را
خرق فرمود و به یوجه عذری از برای کسی نگذاشت حال نزد
بهاء الله شرق و غرب را روش نموده و عالم آفرینش را بحرکت آورد
با وجود این سزاوار است کسانی که خود را مُؤمن بنقطه اولی
روحی له الفداء بدانند از این امر عظیم متحجب مانند حیف
صدقیف که از این الطاف بی پایان محروم گردند آن بحر عظم
عنقریب موجی زندگه جمیع این کفار را بکنار آندازد و پیش از این
واقعه حقیقتیه باید نفوس متنبه شوند بظلّ ظلیل شجر تو حید
پناه برند امة الله والده را تختیت ابدع الهی برسان و همچنین
امة الله ضجیع محترمه را لزخدا خواهم که اخوی متوفی آفارضارا
در بحر غفران مستغرق فرماید و آقا حسن و امة الله خدیجه را
در کف حفظ و حمایت خویش محروس و مصون دارد ع

هُوَ الَّهُ

ای بندۀ حق نامه روحانی آن بار رحمانی ملاحظه گردید و بر
مضامین اطلاع حاصل گشت از افرادی خاطر و آزردگی چا
و دل شکایت نموده بودید سبب حیرانی شد الحمد لله با غباء

عنایت در خیابان خاطریاران بطریحی گلهای حقائق پرداخته
با وجود چنین لطف وجودی چرا باید خاطر آزده گردد و دل فتو
شود الحمد لله توفیر نیقت نه سلب و آواره پروانه است و طلاق
حول شمع محربی جرمان یعنی چه در پناه آستانی بی سروسامان
یعنی چه مطمئن باش و امیدوار و راحت باش و مسروط الحال
ملعون نظر عنایتی و محفوظ در صون حمایت حضرت احادیث
افکار را بکنار گذار و بعون و صون و صیانت حضرت احادیث
امیدوارشو من کفیل توهشم خود را علیل گمان مکن مزمیران
نقام خود را سرگردان و حیران مدار از خداوند میطلبم که مؤید
برکمال سرور گردی و بفیض موفر و فضل رب غفور کمال فرج

و حبوریابی. ع ع

هُوَ اللّٰهُ

ای بندۀ حق نامه شمار سید بهایت روح و ریحان خوانده شد
لحظات عین رحمانیت منعطف بنفسی است که در عالم هست
جز محبت و نیستی در سبیل الہی ندارند از خدا خواهم که تویکی
از آنان باشی مانند قطربه ریاح محو گردی و مانند پروانه جانوز

حول سراج محبت اللہ برافروزی اذن حضور خواسته بودی
حال صبر و تحمل فرماد رأیندہ انشاء اللہ اجازہ داده خواهد
شد از عدم فرصت مختصر مرقوم شد و علیک الباء الامہی

ع ع

هُوَ اللّٰهُ

ای ثابتان برپیمان نامه شمار سید و مضمون معلوم گردید نامه
در پانزده ماه قبل بطهران مرقوم گردید و در طهران طبع شد
و بجمعی ایران انتشار یافت و الآن در دست جمیع است عین
عبارت آن نامه این است ای بندۀ آستان مقدس شکایت
از کسادی تخاریت نموده بودید در این سنّه آفات و صدمات کشید
وفساد جمیع آفاق را احاطه نموده زیرا بر کل محبت بالغ شده
عبدالبهاء در کنائس و محافل اروپ و امریک در کثر مدن نعرو
زنان اعلان امر حضرت بـاء اللہ نمود و ندانی بملکوت ایهی کرد
و براهین لامعه اقامه نمود و لائل ظاهر و محبت با همه اظهار کرد
ابدال از برای نفسی عذری نمایند بلکه بسیاری از خطابه ها در رو
اعلان با آفاق شد با وجود این هنوز ناس در خواب غفلت گرفتار

مقتطف بمحاذ و از حقیقت بیزار هنوز ناس در شهوات نفسانیه
منهمک بدرجهٔ که صور اسرافیل بیدار نماید البته یز غفلت
و کفران نعمت و عدم انتباه سبب حسرت و مشقت و جنگ و
جدال و حصول خسران و ویا است و اگر اهل عالم توجه باش
اعظم نهایند خطوط عظیم دراستقبال ول درحق یاران امیلدم
چنان است که آثار لطف الی ظاهر گرد امور شان از جمهور
استشاء یابد و علیک الها، الابهی عبد الها عباس
این نامه پانزده ماہ پیش مرقوم و وقایع مؤلمه امروزه در آن مذکور
با وجود این بنهایت تضرع و زاری بدرگاه باری دعا مینیائیم که افت
عال انسان را از این برتریه منزه و مبرأ نماید و علیکم و علیکم الابهی
عبد الها عباس

هُوَ اللّٰهُ

ای ثابت برپیمان پیمانه محبت الله بدست گیر و از صهای عرفان
سرمست شوناد مصره دایت عزیز الی گردی و در کفان عرفان
یوسف رحم شوی نظر عنایت شامل است و فیض موهبت کامل
پرتوال طاف چون مه تابان ظاهر و عیان و نور حقیقت از جهان

پنهان مشرق ولائع و غایان خوشحال نفوسيکه از این جام متند
و خوشحال یاران که از پیمانه پیمان پر روح و ریحان و علیک التحیة
والثناء

هُوَ اللّٰهُ

ای ثابت برپیمان نامه شمار سید و از بشارت حوارت نلو
احبای آله شمع شادمانی برافروخت و فرج روحانی رخ داد
عبد الها با قلیم یوسف کنعانی سفر نمود و بعبودیت آستان
مقدس مشتمل گشت هر چند از هجوم احزاب و ارجیف و
مفتقیات جرائد در خطر است ول امید چنان است که این
سفوم ثمر گردد وصیت و آوازه امرالله این آفاق را بحرکت
آرد تختی افسانه شود و سقايه گردد و بباران رحمت پرورد
تأیید شود البه بروید و سبز و خرم گردد الحمد لله بفضل
و موهبت اسم اعظم روحی لاحبائے الفداء ندای امرالله در
جمع آفاق بلند است وصیت کلمة الله در هر اقلیم آهنگش
مرتفع در این ایام در امریک امرالله را چرا غان و شلیک است
و در افریق و آسیا و لوله ترک و تاجیک و در پا یخت جا پا
روزنامه بیهائیان تأسیس نمودند و حضرت عالم فاضل

برکت الله هندی بلسان انگلیسی طبع و نشر میر فرماید بعضی از
یاران امریکا عزم سفرچین و مراچین دارند تا ندائی در آن بلاد
بلند نمایند در اوروبا و آسیا کوس ملاده اعلی بلند است بسیار الله
با وجود این امر مهیمن آله و نفوذ کلمه الله و انتشار نفحات الله
معدودی نوه و سان که اضعف از بعضه گلخن و خزانند
مقصد شان نقض سیاق و شکست پیمان است هیهات
این آهنگ سلکوتی را غرب ناسوی مقاومت نتواند و این
نغمه بلبل معانی را کلاغ گلخن فانی مقابلی نتواند شهر پر
جبریل را بال و پر زباب ذلیل هم عنان نشود و انوار شمس
حقیقت راظلمات نکت و ذلت نپوشاند آگران صاف باشد
کل شهادت دهنده که این قلم جز بید دعایت جمال مبارک
شرق و غرب را بحرکت نیارد و این نعمه جز تایید اسر
اعظم با آفاق اهتزاز نخشد کوران اشکار آفتاب کنند و گران
نمایند که کاری کرده اند دیگر غافل از این که کوری خود را
آشکار نموده اند باری مرقوم نموده بودید که احبابی سرحد
فائین و سبستان نیز حقیقی دارند تا بحال البتہ با آن صفحات کتاب
مشروحه مفصله از قلم عبد البهاء صادر گشت حق ایشان

اضعاف مضاعف داده شد و باز نیز داده می شود دعا کن که
خداقوت بقلم دهد قصور انشاء الله خواهد شد مرقوم نمود
بودی که محض ملاقات یاران بزرگه خوبیک شتا فتبه و این چنی
در آنجا ترتیب داده شد از درگاه خداوند آگاه است دعا مینمایم
که آن این چنی در نهایت روح و ریحان و بطری از عرفان حضرت حن
جلوه نماید مرقوم نموده بودید که ناخوشی و باد ران اخلاق است
یافته له دارجا از عتبه مقدسه گردید که آن بلازئل شود و
امالی آن دیار از استیلاء این مرض شدید بخات یابند خضر
ملایوسف فی الحقيقة جان فشان است و در نشر نفحات الله
شب و روز جهد بليغ مير فرماید هر نفسي اليوم بخدمت الله
قیام نماید و به تبلیغ امور الله زبان بگثاید نفتات روح القدس
تأیید نماید جميع منتبین خویش را از قبل من تختیت ابدع طلب
ابلاغ دار و کافه احبابی ارض خارا از قبل من نهایت اشتیاق
ابلاغ دار و عليك البهاء الابهی

هُوَ كَلِمَةٌ

ای ثابت بر پیمان نامه مفضل رسید و قایع معلوم گردید

اگرچه از اول معلوم بود و بصیرج عبارت دو سال پیش مرقوم شد و جمیع وقایع از قلم میثاق چند سال پیش صادر رسالت عطا طبع بمبئی اگرچنانچه بدست آید البته ترویج دهید و نامه که دو سال پیش به حفل روحانی مرقوم شد ملاحظه نماید الیوم احبابی الهی باید کل جمیع قوی بنشر نفخات الله واعله کلمة الله پردازند ایام فانیه راندای حیات باقیه کنند و راحت جسمانی را در سبیل بشارات روحانی انفاق نمایند ایام در گذر است و زندگانی این دنیا بیفائده و غیر مکرآنکه سبیل جلیل اکبر جان و سرفدا شود و عاقبت انسان در فیانها عشق علم فدا بپرازد مرقوم نموده بودید که حکومت تاکید تام نمود که اجتماع زیاد در محلی نگرد داین حکم عمومی است احبابی الهی باید اطاعت کنند ولی بکمال هست فرد افراد ابتلیغ پردازند و کل از دست ندهند و ایام راغبیت شمرند زیرا در نزد کل ثابت و مبرهن گردیده که به ایان خیرخواهند و با جمیع احزاب بیهوده مهریان از تزعیج و جدال بیزارند و از تعصّب و غرض در کنار ای ثابت بر پیمان با جمیع اقوام بجان و دل مهریان باشید و با کل احزاب در هایت خیرخواهی از دل وجای بکمال صدق محبت

نمایند نه مدارا همد میگانه و آشنا گردید و هراز هر چاره و آواره خاطری نیاز ارید و کلمه سوء بزرگان میارید اگر از کسی فضائل عالم انسانی و سلوک در رضای الهی مشاهده کنند تمجید کنند و الا حمت و سکوت اختیار نماید این است روش اهل بها اینست نغمه ملاء اعلی و این است نفرة یاطوب و یاطوبی و علیک الباء الابهی ع ع

هو آنکه

ای ثابت بر پیمان نامه ۱۶ ربیع الثانی ۱۲۳۷ وصول یافت از مضمونین کام مشتاقان شیرین گشت زیرا خبرهای خوش دلیل متنانت و استقامت ووفای یاران الهی بود که الحمد لله در این سالهای پر ملال که جمهور از باده غرور مست و منور و اهل ایران در دست احزاب مختلفه محکوم و بی شعور روز آشوب و فتنه هر دم فور و رخنه حزب انقلاب بسب اضطراب شد و گروه اتحاد مورث اختلاف گشت حزب دیمکرات خود سرانه با استبداد برخاست و گروه اتفاق مورث شفاق شد علمای سوء ایران را ویران نمودند و سروران

ب شعور هریک بس رکار آمدند عاقبت ذلیل و خوارشند
در چنین اوقاتی بهائیان در نهایت سکون و قرار و اطمینان
و فقار و از هر فتنه‌ئی بیزار و در کنار بندت عموم پرداختند
و در مرکز مسئلی استقرار یافتند در همه جهان علم صلح عربی
برافراختند و خلق را بمحبت و آشتی و وحدت عالم انسانی
دعوت نمودند جمیع آنچه ضریح الواح مقدسه بود پجاه سالیش
نازل مثل آفتاب در حیز وجود تحقق یافت واضح و آشکار شد
الحمد لله حال غبار تیره‌اندکی بنشست و افق عالم انسانی از ابر
تیره‌اندکی بفات یافت امیدوارم که بتایید ملکوت اله و عیا
حکیمانه و دلالت نفوس همه و معاونت اشخاص عظیمه
روحی جدید در جسم ایران رسیده گردد انقلاب و اضطراب
بسکون و اطمینان مبدل شود حال ایران محتاج حزبیخ
و سلام و سکون و اطمینان است قبل از حرب از پیش مرقوم
گردید یعنی بصریح عبارت بخط عبدالبهاء که دولت و ملت
باید ماند شهد و شیرآمیخته گردد والا ایران ویران شود
الی آخر چون مستعی یافت نشد لهذا بجهت حصول اسباب ترقی
ایران در مالک دیگر سعی بلیغ و جهد چهید شد امیدوارم

که اسباب راحت و آسایش بقدر امکان بجهت عموم ایرانی
حصول یابد باری اخراج سائره که هریک مدعی اصلاح
ایران بودند تجربه شد امیدوارم که ساعی خیریه بهائیان
در گذشته و علی الخصوص در این ایام نتیجه مشکوره بخشد
و ایران اندکی راحت و آسایش یابد درخصوص خذاصل
توقيع حضرت اعلی بسیار بکوشید و لو مبلغ مصروف نماید
فقراتی که از توراه و انجیل و کتب پارسیان اخراج نموده بود
بسیار مقبول اگرچنین رسالتی محفل روحانی مطالعه نماید
و منتشر گردد بسیار مقبول الحمد لله احتیای یزد نهایت ثبوت
واستقامت اظهار نمودند طوبی‌لام و لبیری‌لام امیدوارم
که در نشر فتحات الله سعی بلیغ و جهد بدیع ظاهر فرمایند
اما اماء الرحمن در یزد فی الحقيقة آنچه در قوه نساعه بود مبنی
داشتند من از آنان نهایت رضایت را داشته و دارم ستور
حرکات خود سرانه نمودند ولی عاقبت مایوس و پریشان
خواهند گردید جناب اسفندیار کشاور و فرود و آقا
جمشید و احتیای قاسم آباد نهایت ثبوت واستقامت اظهار
فرمودند و مؤبد و منصورند و آن جندنا لام الغالبون

دریزد محافل روشن است و مغفل نوزده روزه مانند گلشن
واحبابی قاسم آباد و مهدی آباد و مریم آباد و تفت و احبابی کوه
بیوک و احبابی نصرآباد و یاران حسین آباد در نهایت گرمی اجذا
واشتعالند بلکه جمیع احبابی زردشتی در نهایت همت و
غیرتند در حق جناب ارباب جمشید ساقابدرگاهی نیاز بعزم
و نیاز کردیم و طلب عون و عنایت نمودیم و بکرات و مرات
احبار امر بصداقت و عفت و استقامت دس امور موكوله
از ایشان نمودیم الحمد لله روز بروز ترقی نمود تا درجه رسید
که جمیع وزراء و وكلاء تکین ازاومی نمودند و برکت عظیم در کار
حاصل شد ولی پتخت کسانی پر غرض و هر من که بظاهر خیروا
خود را میخودند خاطرا اورا از یاران معتبر نمودند لهذا امور ش
مشوش شد حال اگراندک بیدار گردیده و داشته که یاران هر یا
دخیر خواهند و صادق و امین در کار از خدا خواهم که قشیقی در
کار آید و در حق حاصل گردد جوابی به پسر مهر پرورد و محترم گردید
در جوف این مکوب است بر سانید الحمد لله برادران پارسی و
مئسین شرکت مؤیدند و موفق حضرت ملا بهرام رحمت حست
ونعمت آسمانی تدریج بزرگوار را بدانید احبابی کاشان

جمعیانی الحقيقة موفق بعیوب دینند و امة الاعلى دکتر مودی
وسایر امریکائی ها راحت خویش را گذاشتند و ازوطن
مالوف هجرت نمودند تا در ایران بعموم مردمان
خدمتی نمایند حرمت و رعایت این نفوس بسیار جذب
ولازم امید و از مکه در جمیع امور موفق و مؤید باشی
وعلیک البهاء الا بله ۱۳۴۷ ربیع ۲ عبد البهاء عباس

هوَ لِلّهُ

ای ثابت ببریهای یاربا و فا آقا عزیز الله خان بقعه مبارکه
ذها بنا و ایا بنا وارد و با این مشتاقان هدم و همرازگشت و
بتقبیل آستان مقدس روح و ریحان یافت و رائمه حمن
از یمن جانان استشمام نمود حال مراجعت با آن سامان نماید
تا بخدمت بزدان پردازد و بقدرت امکان بعیوب دیت درگاه
حضرت سبحان قیام کند لهذا این عبدالبنگارش این نامه
پرداخت تا آن یار مهریان مستر جان و وجдан یابد و
بداند که قلوب بیاد دوستان منجدب است و صدور بذکر
یاران مندرج از فضل و موهبت حضرت بیچون امید

چنان است که عاشقان جمال جنان روز بروز اخذاب اشنا
بیشتر یابند و قدم پیشتر نهند تا در قطب عالی خمیمه برافرازند
که احزاب مختلفه و شعوب متضاده در سایه آن در کمال حذف
ویگانگی آسایش یابند و جهان آفرینش باین موهبت کبری آرایش
یابد حال در ایران بایدیاران بکوشند تا انقلاب و اضطراب
مبدل برآخت و اطمینان گردد لهذا بقای وجود شما در آنها
لازم ان شاء الله در وقت مناسب اجازه حضور داده می شود
وعليک الهماء الاطهی

هُوَ اللّٰهُ

ای ثابت عهد و راسخ پیمان محرومین بر اورقه یک ماهه مکمل
مبارکه وصول یافت از تلاوت نامه و قرائت ورقه نهایت
مستر حصول گردید الحمد لله مدرسه تربیت دبستان حقیقت
شد و نونهالان گلشن انسانی در نهایت راستی و درستی
تحصیل نون و اکتساب علوم پرداختند و معلمین بزرگوار
با نهایت اقتدار بتعلیم اطفال برخاستند و آثار توفیق از هر
جهت پدیدار است فی الحقيقة آن بنابراین خادم حقيقة

ملکوت ابهائی و بنده صادق مستقیم جمال مبارک لهذا
خدمتی موفق گشتی که آثار آن بتسلیل امتداد بقروز و لعضا
نماید و این همت عالیه آیت باقیه گردد اليوم نشر علوم
نافعه و اکتشاف اسرار مادیه کائنات و ترویج فنون مفیده
و تربیت اطفال از اعظم مواهب حضرت ذوالجلال شمرده
می شود الحمد لله شما و معلمین و مستخدمن آن مدرسه
مبارکه باین خدمت فائمه موفقیت پس با اطفال بهایان مدد
از قبل این عبد نهایت سرور ابلاغ دارید از الطاف جمال مبارک
روی لتریته الفداء امیدوارم که هر یک آیت هدی گردنده
و سبب نورانیت این قویه غیر آء امیدوارم که حضرت
فرح الله خان جهل ایرانیان را فرجی گردد و نظام دبستان
عالی انسانی شود نهایت رضایت را از ایشان دارم جنت
فضل شیرازی انشاء الله باز و آوازی موفق شوند
که کاشف راز و آیت موهبت حضرت بی نیاز گردنده
جناب میرزا یوسف خان فی الحقیقت یوسف مصر عبودیت است
لهذا موفق بخدمت عالم انسانی گشته امام مدرسه قبیت
بنات نتائجش مافق نصود است بشرط آنکه بقا در وام نماید

امیدوارم که موفق باشیم که در این مدرسه دخترانی
پرورش یابند و دو شیزگانی نشووند نهایند که سبب خس
تربیت و حسن اخلاق جمیع نسوان طهران شوند و چون
هر یک بظل عصمت و عفت نفسی از باران در آید اطفا
خویش را پنهان تربیت نماید که سبب حسرت دیگران گردد
این است نهایت سرو و عبد البهاء و علیک البهاء الالهی

ع ع

هُوَ أَكْلُّ

ای جنود حیات شرق و غرب پرستش نجوم آفله نمایند
وعبادت آفاق مظلمه از اس اساس شرایع مقدسه
اللهی غافل و از فضائل کالات دین الله ذا هل عادا
ورسمی چند را اركان شریعة الله شمرده اند و برآن متفکف
گشته اند و خویش را مطیع و منقاد انبیا و اولیا شمرند
و هیچه گان کرده اند که با علی مرافق فلاح و بخراج رسیدند
و حال آنکه در اسفل جهل زیستند و بکلی از موهبت الهی

محروم و بمنصب کشند و سبب این حرمان آنکه باش
اصلی پیشیدند و در ترقی دروغالمر روحانی و مقامات سامية
رحمانی نکوشیدند اساس دین الله اکتاب کالات است
واستفاده از فیوضات مقصد از ایمان و ایقان ترئین
حقائق انسانی بفیض کالات رتبانی است اگر این حصول
نباشد حقیقت حرمان است و عذاب نیران پس بهائیان
باید نظر باین امر دقیق نمایند که مانند سایر ادیان بعربده
وهای و هوئی و لفظی معنی کفايت ننمایند بلکه بجمع
شئون از خصائص و فضائل رحمانی در روش در فتاوی فوس
رتبانی قیام کنند و ثابت نمایند که بهائی حقیقی هستند نه لفظ
بی معنی و بهائی این است که شب و روز بکوشند تا در مرائب
وجود ترقی و صعود نمایند و نهایت آذروی هر یک این باشد
که نوعی روش و حرکت نماید که جمیع بشر از آن مستفیض و منور
گردند و نقطه نظر گاهش همواره حلق و خوی حق باشد
دوش و سلوکش سبب ترقیات نامتناهی گردد بقدر
قوه رحمت عالمیان شود و بقدر استعداد موهبت عالم

آنان گردد چون باین موهب موقق شود میتوان گفت که بهائی است والا در این دور مبارک که فخراعصار و قروز است ایمان عبارت از اقرار بوحدانیت الهیه نه بلکه قیام عجیب شئون و کمالات ایمان است

وکل یدعی و صلا بليلی ولی لاقر لهم بذا کا
اذ سال الدموع على الخدود تبین من بکی ممن تباکا
در وقت امتحان معلوم گردد و آن روش و سلوك است جخت
اعلى روحی له الفداء و جمال ابھی کیونتی لقدم احتجاه الفلا
جهیز ما هارا بروش و سلوك دلالت و بیان نفشه هدایت فرمد
که چگونه باید از راحت و آسایش و خوشی خویش بزرگردیم
و بجهت فرز و فلاح دیگران جان ثار کنیم آن ذات مقدس
با وجود علوّذات و سهو و حقیقت خویش بجهت هدایت ما
تحمل غل و زینگری نمود و در مدت زندگانی در این جهان فان
آن نیاسود و دقیقه ای راحت نفرمود و سربالین سکون و رام
نهاد و در جمیع ایام در محن و آلام بود حال چگونه سراوا
که ماتیام نهایم البته انصاف چنین اقتضانها ید که این تخم

پاک اشانده را آبیاری کنیم و آن نهالهای مغروسه را باز
نماییم بکلی خود را ندای عالم انسانی نمائیم تاروی زمین
بهشت برین گردد و وجه غبراء جنت ابھی شود والا
حرمان عظیم است و خسروان مبین و علیکم الشيبة والثنا ع

هُوَ الَّذِي

ای حقیقتجوی محترم نامه تو رسید حکایت از وحدت
عالم انسانی مینمود علی که فرستاده بودی فی الحقیقہ رمزی
از صلح عمومی بود امروز جمیع ملل عالم چنگو هستند و
جمعی دول عالم در تهیه و تدارک آلات و مهمات جهتمیه
علی الشخصوص قطعه اروپ که مخزن مواد التهاب شده است
موقوف بیک شراره است که آن جهتم شعله با فاق زند
لهذا هنوز آهنگ صلح عمومی بکوش آنان تاثیر نداشد
و همچه گان میکنند که سبب فلاح و پیاج هر و لق قوّه
حریتیه است هرجه عظیمت رسعادت آن دولت و ملت
بیشتر ملوك عالم اذ عان این نمی تملیک که صلح عمومی
سبب حیات عالم انسانی است و همچنین اعاظم و این

نفوذ آنان نیز سعادت خود را در رهیه اسباب جنگ میداند
لهذا ممکن نیست که از برای اهل عالم فناعت حاصل شود
مگر بقیه ایمان زیرا ایمان حلال هر مشکل است پراید
کوشید که دین الله نفوذ یابد بقوه دین الله هر امر مشکل آنست
گردد قوه دین ملوک را خاضع کند و اصحاب نفوذ را مغلوب
نماید پس بکوشید که دین حقیقی که روح حیات بعالم ایشان
میدمدانش ای باشد این است علاج جسم مریض عالم ایشان
دریاق سمر نفعی بشر پس تا توافق نفحات روح القدس
منتشر نما و نصائح ووصایای الهی مجری دار و تعالیم آسمانی
پرداز من نهایت محبت را بودارم و از ملاقات تو مسرورم
و امید چنان است که باز ملاقات کردد عبد الهی اعباس

هو الا اله

ای دوستان الهی و مشتعلان بنارحبت رحمانی دراین
خاکدان ترابی آشیانه نمودن صفت خراطین ارض است
ونعمت طیور خاک پست مرغان چمنستان الهی جزگلین
الهی لانه نخواهند و پرندگان بوستان تقليس جزد چنان

باقی توحید برسده تحریر مسکن بخویند بازان اوچ عظمت
بغیر از هوای سمای عرّت محل طیران و میدان جولان نخواهند
این خاکدان فانی چون سراب بادیه حیرانی ظلی است زائل
و این عالم ترابی در نظر او لیای الهی از ذرّه متلاشی پست
و حقیر تراست چون از شئون این عالم و محو و فنا و کدور
و صفائش و کنافت و جفاش و سراب بقیعش و ستم نقیعش کا
هو حقه و اقت و مطلع گشتند از جهان و جهانیان بیزار شدند
داز هرچه چرخ است در کنار گشتند دل بجهان باقی بیتند
واز این شئون کوفی و ظلمات امکانی رستند پری از صفات
تقدیس گشودند و در این فضای وسیع پرواز نمودند تا باز
اعلی و ملکوت الهی و مقعد صدق عند مليک مقتدر عرج
نمودند و بشرف لفای جمال اعلی و نعمت لانقی و موهبت
عظمی مشرف گشتند پس ای خنموران صهباي الهی و
سرستان جام جذب و موهبت رحمانی از جمیع شئون
و فنون و ظهور و کمون و مقتضیات جنون چشم پوشید
واز راحت و نعمت و عزت و ثروت و بزرگواری ای زجاج
فانی بگذرید و همت را با قیاس انوار رحمانی واستغافنه

مواهـب ملـكـوتـ صـمدـانـيـ بـگـارـيدـ وـاـکـرـبـلـايـاـيـ عـظـيمـهـ وـرـزـيـاـيـ
 شـدـيـدـهـ رـخـ دـهـ وـجـمـعـ منـ فيـ الـوـجـودـ بـراـذـيـتـ وـجـفـايـ بـشـماـ
 قـيـامـ نـماـيـنـدـ مـحـزـونـ مـشـوـبـ مـخـمـومـ بـكـرـيـدـ وـجـنـعـ وـفـرعـ مـنـائـدـ
 بـشارـتـ عـظـيمـهـ اـزـ فـمـ مـطـهـرـ دـرـ الـوـاحـ آـهـيـهـ وـارـدـ وـثـرـهـ جـانـ يـخـ
 درـ كـتـبـ صـمدـانـيـ نـازـلـ وـمـضـمـونـ آـنـ كـلامـ مـبارـكـ اـيـنـتـ
 كـهـ بـلـايـيـ كـهـ بـرـاحـبـايـ آـهـيـ وـارـدـ وـصـدـمـاتـ وـاـذـيـاتـ مـصـيـلـ
 كـهـ بـرـعـاشـقـانـ جـمـالـ رـحـمـانـ نـازـلـ مـيـشـوـدـ حـكـمـتـشـ اـيـنـاستـ كـهـ
 چـونـ اـيـنـ نـفـوسـ مـقـدـسـهـ بـمـنـزـلـهـ فـرـوعـ وـاـورـاقـ سـدـرـهـ مـبارـكـهـ
 آـهـيـهـ هـسـتـنـدـ لـهـ ذـاـ آـنـچـهـ بـرـاـصـلـ شـجـرـهـ مـبارـكـهـ آـهـيـهـ وـارـدـ الـهـ
 بـرـفـوعـ وـاـورـاقـ آـنـ يـنـزـاـلـ مـيـشـوـدـ حـالـ چـونـ اـعـظـمـ بـلـايـاـ
 وـمـحنـ وـآـلامـ وـآـشـدـ مـتـابـعـ سـجـنـ وـسـلاـسـلـ وـاغـلـالـ رـاحـقـ
 بـنـفـسـهـ دـرـ بـسـيـلـ جـمـاـلـ حـمـلـ فـرـمـودـ وـبـكـالـ سـرـورـ وـجـبـورـ
 وـتـامـ رـوـحـ وـرـجـانـ اـيـامـ مـبـارـكـ رـادـ رـجـنـ وـزـنـدـانـ بـگـزـرـانـدـ
 شـمـانـيـزـايـ اـحـبـايـ آـهـيـ هـرـيـكـ بـقـدرـلـيـاـقـ وـاسـتـعـداـخـوـشـ
 اـزـ اـيـنـ موـهـبـتـ عـظـمـيـ بـهـرـهـ بـاـيـدـ بـهـرـيدـ وـاـزـ اـيـنـ رـحـمـتـ كـبـرىـ
 بـصـيـيـ بـاـيـدـ بـكـيرـيدـ چـونـ بـجـقـيـقـتـ مـلـاحـظـهـ فـرـمـاـيـدـ چـهـنـفـلـ
 اـعـظـمـ اـزـ اـيـنـ فـضـلـ وـچـهـ اـحـسـانـ اـكـبـرـ اـزـ اـيـنـ اـحـسـانـ كـهـ دـرـ اـيـنـ

سـبـيلـ رـحـنـ دـرـ بـلـايـاـشـرـيـكـ جـمـالـ قـدـمـ باـشـيدـ وـسـهـيمـ
 نـيـرـاعـظـمـ كـرـيـدـ بـشـرـيـ للـمـخـلـصـينـ وـاـكـرـازـعـالـمـ آـهـيـهـ وـجـهـاـ
 معـنـوـيـ آـهـيـهـ كـهـ بـعـدـ اـزـ عـرـوـجـ اـيـنـ اـرـواـحـ عـلـكـوتـ آـهـيـهـ وـجـبـرـوـ
 اـعـلـىـ مـقـدـرـشـدـهـ بـوـئـيـ بـشـامـ جـهـاـنـيـانـ رـسـدـ الـهـ هـرـيـكـ دـرـ
 قـرـابـكـاهـ دـرـ سـبـيلـ جـبـتـ اللـهـ بـكـالـ شـوـقـ وـاـشـتـيـاقـ بـشـتاـ بـدـ
 وـاـكـرـنـغـاتـ مـعـظـرـهـ آـنـ جـهـاـنـ آـهـيـ مـشـامـ روـحـاـنـيـانـ دـرـ مـعـنـبـرـ
 نـمـيـنـودـ وـقـلـوبـ مـبـارـكـشـانـ رـاـ اـنـوـارـ سـاطـعـهـ اـزاـفـ اـبـهـيـ نـمـودـ
 نـمـيـكـرـدـ هـرـگـزـاـيـنـ بـلـايـيـ شـدـيـدـ وـمـصـاـبـ كـلـيـهـ رـاـ تـحـمـلـ
 نـمـيـفـرـمـوـنـدـ لـپـسـ بـدـاـنـيـدـ كـهـ نـاـئـمـ جـانـ بـخـشـ جـهـاـنـ آـهـيـاستـ
 كـهـ مـشـامـ اوـلـيـاـيـ آـهـيـ رـاـ مـعـظـرـمـوـنـدـ وـاـرـواـحـ مـقـدـسـشـانـ
 مـبـشـرـكـرـدـهـ كـهـ بـاـيـنـ حـلـاوـتـ شـدـائـدـاـذـيـتـ وـنـقـمـتـ اـهـلـعـالـاـ
 تـحـمـلـ مـيـنـمـاـيـنـدـ وـاـكـمـوـاهـبـ آـنـ عـوـالـمـ آـهـيـهـ وـاـسـرـاـرـ آـنـ
 مـلـكـوتـ بـاـقـيـهـ دـرـ اـيـنـ عـالـمـ فـانـيـ وـجـهـاـنـ تـرـابـيـ مـشـهـودـ وـوـاـخـ
 نـيـسـتـ جـاـيـ عـجـبـ نـهـ وـوـسـيـلـهـ شـكـ وـشـبـهـهـ نـيـسـتـ زـيـرـاـ
 اـيـنـ وـاـخـ وـمـشـهـودـ بـلـكـ بـدـيـهـيـ استـ كـهـ هـرـاـسـعـدـاـدـوـلـيـهـ
 وـقـوىـ وـكـالـيـ كـهـ هـرـشـئـ درـرـتـيـهـ اـزـ مـرـاتـبـ تـحـصـيـلـ وـاـكـتـاـ
 مـيـنـاـيـدـ دـرـرـتـيـهـ ماـفـوقـ آـنـ دـتـهـ چـونـ مـبـعـوثـ شـوـدـ ظـاهـرـ

گردد مو اه ب مکتبه در رتبه اول که مادون این رتبه است
در رتبه ما فوق ظاهر و آشکار شود و بعبارت اخري کالات
مکتبه در عالم مادون ظهور شد در عالم فوق است زیرا
آن عالم مادون استعداد و سعة ظهور آن مو اه ب راندارد
مثلًا استعداد و مو اه ب را که جماد در عالم جماد تخصیل مینماید
در عالم جماد مشهود نگردد بلکه چون از عالم جماد بعده
نبات انتقال نماید آن موهبت موهوبه رخ بگشاید و چون
نبات استعداد حصول جسم حساسی را در عالم نبات تخصیل
نماید حين انتقال به عالم حیوان این کمال ظاهر شود و چون
انسان در عالم رحم قوه باصره و قوه سامعه و قوه شامه و قوه ای
سائزه و احساسات بشریه و کالات انسانیه را اکتاب نماید
در عالم رحم سعة و گنجایش ظهور این مو اه ب موجود نه
بلکه غیر ممکن و محال است که بصر عیان شود و سمع نمایان
گردد لکن چون از تگنای رحم مادر بین عالم و سبع منور
انتقال نماید آن چشم روش و بینا گردد و گوش شنوا
شود ولسانش گویا گردد و کالاش واضح و عیان گردد و
یقین داند بلکه مشهود بیند که این مو اه ب را جمیع اعداء عالم

ظلمانی رحم اکتساب و تخصیل نموده بود ولکن آن عالم سعه
و گنجایش ظهور این اسوار رانداشت بلکه خود مولود نیز
ب تمامه از این مو اه ب یخبر بود و اگرچنانچه جبریل بر او
نازل میشد و خبر میداد که چنین فضل و عنایت بتودر
این محل تنگ و تاریک احسان شده قبول نمی نمود بلکه
تکذیب میکرد حال بهم چنین فضل و مو اه بی والطف
ورغایبی که بنفوس مقدسه در این عالم عنایت شده و
کمالانی که تخصیل نموده اند این عالم سعه ظهور آن راندارد
بلکه چون بعوالم سائزه الهیه انتقال نمایند آن موهبت
کبری رخ بگشاید و آن رحمت عظمی جمال بنماید و
همچنین جنینی که از این مو اه ب محروم بود محرومیت
بعد از انتقال ظاهر و عیان گردد مثل اینکه محرومیت
ونقصان نفوس محتاجه نیز بعد از فوت از این عالم معلوم
و مشهود گردد عبد الله عباس

هُوَ الْأَكْبَرُ

ای دوستان الهی و یاران حقیقی لله الحمد در آستارا مقدّس

جمال ابھی کل مقبول و مشمول لحاظ عنایت سلطان

وجود هستید ابواب بخایش جمال قدم برو جوہ مفتوح
و صد و رثابتین بفیض قدیم و میثاق رب قیوم مشروح
عواطف ملکوت ابھی محیط برکبیر و صغیر والطاف شمس
حقیقت ملاء اعلی رایگان بهر پیر و جوان بحر فضل پر وجه
و جنود تأیید فوج فوج ولی باید حفظ مراتب نمود و قانون
وجودی و ما منا الاوله مقام معلوم رام راعات کرد اصوات
باید رعایت و احترام اکابر کنند و اکابر باید عنایت و مهر با
در حق اصحاب غرایبند جوانان باید خدمت و حرمت پیران
و پیران باید محافظت و رعایت جوانان نمایند این حقوق
متبادله است نه چنان باشد که هر کس خود رای و مستقل
الفکر باشد حضرات مجلله ایادی علیهم بھاء اللہ هرگاه اد
مجلسی قراری بفرمایند کل باید اطاعت و انتقاد نمایند
و در کمال سرور و رضا مجری دارند زیرا این اطاعت فرض
و واجب است هر نفس وحدتی بعوقب امور نبرد و آنچه
اليوم لازم است نداند و رائی مصیب ندارد اکرچینز باشد
که مختار مطلق باشد و هرچه پسندیده بینند مجری دارد بکلی

شیرازه امور از هم در رود و امور مختلف گردد و پریشانی صوری
و معنوی دست دهد لهذا باید که هر یک احباب نصوصی
نماید و امر مهمی بخاطر آرد مراجعت بجلس حضور حضرت
ایادی علیهم بھاء اللہ و شائئه و عزّه و علائیه نماید هرگاه حضرت
ایادی تجویز نمودند معمول دارد و الا فلا فقره از کتاب للہ
که مدل براین است در لوحی مرقوم و ارسال شد تا احبابی
اللہ بدانند که چگونه باید تمکین از ایا بی امرداشته باشد
والبھاء علیکم اجمعین

ھو گل لاش

ای دوستان راستان صحیح است و لبر امرالله در نهایت
حسباحت و ملاحت جلوه با آفاق نمود، و بنور اشراق رواق
المیاق را دوشن کرده و مانند مهتاب، ن ایوان کیوان را
زینت بششیده بشرط و شیر و مدر و حجم را بحرکت آورده
نداء یا بھاء الابھاء است که از ملاء علی بلند است و
ترانه سبوح ندوس رب الملائكة والروح است که کو شذوذ
هر هو شمند « ولو له در شهر نیست بجزش کن زلفیار

فته در آفاق نیست جز خم ابروی دوست» عالم امکان در گوشش
و امیر امکان در بدل و بخشش نغات قدس در مرور است
و افواج عون و عنایت رب غفور در صدور و عبور نیم
در خیم جنت ایه است که شرق و غرب را معتبر نموده و نور
مبین افق اعلی است که خاور و باختر را منور کرده جنت بلند
در قطب امکان خیمه و خرگاه زده و بهار روحانی اقالیم
ربانی راس بزر و خرم نموده آیات توحید است که در مجامع
رحمانیان در ترتیل است و عمامد و نعموت رب جلیل آن
که بالمان بدیع تر نیم اهل تحرید است صیت امراه الله است
که ولوله در آفاق افکنده و آوازه امر جمال مبارک است
که جهانگیر گشته و لوزه بارکان امکان انداخته آهنگ
ملکوت الهی بگوش مشتاقان متواصل است و بانگ طیور
حدائق ملاء اعلی باذان روحانیان متتابع متواصل دل
انسوس که غافلان در خمودت بی پایان و جمودت عالم
امکان حجر و مدر متاثر و آنان در خواب غفلت و فتور
مد هوش و محروم و محجوب و منزجر بادیده کورابن اشراق
التور فرید برآرنده و بگوش کواین نغمات طیور الملکوت نعرو

زند البت هنر مذکوم از مسلک مشمول محروم است و علیل از
مائده رب جلیل منوع باری ای باران باغذای روحانی
و سروحانی رحمانی و قوی ملکوتی و نفسی مسیحائی ویدیضا
کلیبی و شعله و خلتی خلیلی و صفوی آدمی و سفينة نوحی
و نورانیتی محمدی و روحانیتی علوی و موهبتی ابهائی
و رحمتی ربی و نیتی سبحانی و نطقی الهی قیام بر نشر نهات
الهی وسطوع انوار ربی و اعلاه کلمه جمال رحمانی و
رفع اعلام موهبت صمدانی نمائید تا آنکه بفیوضات آسمان
عالم امکانی را نورانی نمائید و بوجب تعالیم الهیه ترتیب
و تنظیم عالم وجدانی نمائید ای باران دزدان در کمیتند
و خاندان گوش نشین هیکل امرانه را از تیر و تیغ نادانان
محافظه کنید و سراح کلمه الله را از ارایاح بغضنا حمایت
وصیانت فرمائید امروز از جهتی روح حیات در سریانست
واز جهتی دیگر ارایاح کریه نقض پیمان در هیجان این
روح مصوراست و آن موت مجسم این نور تابانست و
آن ظلمت بپایان این عذب فراست و آن ملح اجاج
این حیات ابدی است و آن ممات سرمدی پیش

بکال اطمینان و استقامت و ثبات در سخن حصر مرا الله
از هجوم مارقین محفوظ و مصون داردید الیوم آنچه اعظم
امور است محبت والفت و اتحاد و اتفاق و انقطاع و ازداد
و تقدیس و پاکی و جانشانی و شادمانی احبابی الهی است
اگر الفت کامله و محبت خالصه حاصل نگردد جمیع این
رحمات و مشقات هدر رود و عاقبت کل قوین خسران
مبین گردند مقصد از جلوه حق و طلوع آفتاب حقیقت
غلبه نور محبت الله است تاظلمات شفاقت و نفاق معواز افاف
گردد و وحدت روحانیه جلوه نماید جمیع احباب حکم
نفس واحد دارند و جمیع اسماء و صفات عبارت از شخص
واحد چون این موهبت میسر گردد عالم ظلمانی جهان نوی
گردد و کشور ناسوتی مرأت جلوه لا هوئ شود امید و ام
که بفضل بی پایان و بخشش حضرت یزدان موفق و مویید
گردند ای یاران الهی ابرکشی که الیوم حاصل و مانع
در خشنندگی شمس حقیقت است غمام نفس و هوی است
و سحاب کبر و غرور بلها آنچه سبب بزرگواری عالم انسان است
خضوع و خشوع است و محبت و فنا زیراندل و انکسار

تاج و هاج عبد اله است و محبت و فنا و نیستی بی منتها کليل
جلیل این بندۀ آستان حضرت کبریا ما باید بکلی از وصف
وجود نافی گردیم بلکه نیست و مفقود شویم تا سزاوار الطاف
وعنایت خدا و ندیمچون گردیم هر یک غبار ره گذر جمیع احبا
شویم و خادم حق و هادم بنیان نفس و هوی زیرازینت ایوان
الهی باین دو بیت ربانیست .

نارعشی بر فروز و جمله هستیها بسویه پرقلم بردار و اندک کوشش افان
نائنگردی فلان از وصف وجود ای مرد راه کی چشم خربقا از لعل نوشینگار
ای احبابی الهی معنی یوم یعنی الله کلّا من سعته این نیست
که متبادر باز هان است مقصد این است که آن کنزی پایان
پنهان ظاهر و عیان میگردد کل از آن ثروت طاغیه بهره مند
و مستغنى میشوند نه این است که هیچیک از احباب بحتاج دیگر
نه البته اطفال شیرخوار فقیر ثرثی و پستانند و کودکان عجّات
مرتیان و جوانان مستفیض از هوشمندان و هوشمندان مستقیع
ارشاد و هدایت مقریان البته باید صغیر تمکین از کبیر نماید
و مبتدی پیروی منتهی فرماید و همچنین مقریان در گاه کبریا
باید هیکل وجود را بمحبت ملکوت ایهی بیارایند تا افراقتند

بر جمیع آفاق بتا بد ای یاران الهی استقامت و مقاومت و پرده
و کشف غطا آن چه باید و شاید عبداللہ بهاء مینماید ملاحظه
می فرمائید که فرد او حیداً بعون و عنایت جمال الهی مقاومت
با من علی الارض مینماید هر چند هزار تیر جفا از هر سی و فان
پراست و این سینه هدف آن سهیام و سنان جیوش امر
وجنود ملل در نهایت هجوم و بدخواهان حضرت احادیث
در نهایت اذیت با وجود این این عبد مهین بتایید نورمین
در مقابل روی زمین در غایت متأنی و تمکن قائم و ثابت
ونابت دیگر احبابا باید ملاحظه حکمت نمایند آنها نیز پرده دری
نکنند در هر صورت اگر پرده رقیقی بر کار باشد بهتر است زیرا
سبب مغالطه و معاشرت و موافقت و مکالمه است بلکه اگر
حجاب برداشته شود فصل واقع گردد و چون فصل واقع شد
نشرنخات فتویا بد زیر اکسی تو دیک نیاید تا کله حق استماع
کند و از این گذشته حکومت نیز در مشقت و مشکلات افتاد
اعلیحضرت شهریاری فی الحقيقة رعیت پرور فریاد رسالت
و ترقی خواه و دادگستر و جناب صدارت پناهی در نهایت خیر
خواهی و رؤوف و مهربان بر جمیع اهالی ولی عوام همچ رعاعند

و هوم اسیر هر خداع اتباع هر ناعقد و مغلوب هر ریح عا
فرع عمومی کنند و فتنه جوئی در هم برو بومی حکومت با وجود
کمال عدالت عاجز از حمایت گردد مثلًا و اضحا با مصانی
بهایان تلغیف بحکومت نمودن یا بپاریس و امریک راساً
تلغیف ایضاً نخابر کردن موافق حکمت نه ای احبابی الهی تا تو نیز
از عقل و حکمت تجاوز ننماید زیرا حکمت میزان امر الله آ
یعنی در محلی که نشهیر لزوم قطعی نباشد البته ندری ملاحظه
بهتر است ندری تفکر فرماید که چگونه سطوت امر الله
آفاق راحیران نمود و ثمین حقيقة از افق بلا اشراق فرمود
با وجود این همه سفك دلایل مطهّر و بلا یاری متابعه و تعزیت
متزاد فه در ازمنه سالفه شمع رحمانی روشن شرتد و پر شمس
حقیقت شدید تر گردید آهنگ نهندگ الهی را خروش بشیر
شد و در بیان عطای ربانی راموج و جوش عظیم تر گشت عنقرت
ملاحظه خواهید نمود که فوج فوج مانند موج با ساحل بنجات
نوجه نمایند ای احبابی الهی هردم بدعای بقای اعلیحضرت
تاجداری زبان بگشائید و بخدمتش بشتابید و در تبعیت خلو
نیت و صداقت و اطاعت و انقياد ظاهر فرشید و علیکم التحية والثنا
جع

هُوَ اللّٰهُ

ای دوستان معنوی و پاران حقیقی عبدالنباء هرچند
آفت و با جمیع اخاء اقلیم مقدس ایران را بزلزله و وللاند آت
و آشوب وقتنه برپانمود و از این جهه دل و جان آوارگان
اسیراندوه و احزان شد و شب در گاه بزدان عجز
ونبازگشت که ای دانای راز هرچندگه کاریم و تبه کار وی
بغشش بزدانی و عفو و غفران رحمانی مشروط بلياقت و استعد
انسانی نه اين بلای ناگهانی را زکشور ايرانی مندفع فرمات بندگان
آسایش جان یابند و راحت و جدان جويند الحمد لله کم خص
فضل و احسان اين بلای بی امان در مدقی قلیله مندفع شد
اما در سائر جهان مدقی مدید امتداد یافت چنانکه چندسته
پیش در حوالی اين بقعه نوراء جز مدینه عکا از حجاج و مصر
گرفته تاشا م وبیروت و حماق و حمص و طرابلس و یافا و قدس
و غيره دو سال اين بلامستولی بود تا بعلق رسید و از عراق بایران
افتاد اما سرعت اندفاع اين آفت از مملکت ایران از مهمت
نیت مبارکه مركز سلطنت عظماست چه که در ايام سلف مرض بـ

در آن دیار افتاد و هفت سال امتداد یافت حال باین زود
زوال یافت و این مجردا زنوا یا مقدسه اعلیحضرت شهرت
ومعدلت حضرت صدارت پناهی بود و فی الحقيقة اعلیحضرت
تاجداری رعیت پرورد و مهر بان است و جناب صدر محترم
عادل و آزموده و باعزم و کار دان این عبدالعزیز بایت وزارت
حضرت صدارت تا حال ساكت بود تا بعد از شخص و تحقیق
بیان نماید فی الحقيقة بصرافت طبع و طیب خاطر در فکر
راحت و آسایش عموم رعایا یاست از خدا خواهم که اعلیحضرت
شهریاری را مؤید و جناب صدارت پناهی را ب توفیقات عظیمه
موفق فرماید از فوارم مموع رای جهان آرای پادشاه و حسن
تدبیر جناب صدارت عظمی تعلق بر آن گرفته که در هر شری
بجهت فصل دعوی و قطع مرافعه و احراق حقوق عبادت
مخصوص تعیین گردد و مرافعه حصر در آن مركز شود این قضیه
بنیارم مفید است و سبب آسایش و راحت قریب و بعد اگر
چنین گرد داش اساس مدنیت کبری که در سائر اقالیم برپاست
خیمه و خرگاه در ایران زند این اول اصلاح مملکت است
انشاء الله موفق بر اجراء گردند و نادانان دست از بیجان بداند

و اطاعت و انقیاد قوانین و احکام عادلانه نمایند ای یاران‌الله
عبد البهاء از جمیع شما ها راضی و نظری تعلق شما بر دگاه احادیث
و تحقق تام بمحبت حضرت رحمانیت مینماید امروز جمیع ملل
عالی بزرگ ای عالم شیطانی آلوده و از فضائل جهان‌الهیزاد
و آزادند کل خونخوار و تیزچنگ و بی انصاف و بی درنگند
ملحظه نمایند که در اقلیم منشور یا چه حشر و نشور بی‌فلعت بردا
یا اولی‌الابصار همه این منازعات بر سرخاک است و عاقبت
این خان ناپاک مانند ثعبان بی باک جمیع افراد انسان را فرو
برد نفسی را باقی نگذارد و با وجود جور و جفا این خان سیاه
معشوق کل است و دلبر قستان آفاق چه قدر بی فکریست و چه
قدرت نادانی که بجهت این خان تباہ آفت جسم قته جان‌چنین
جان‌فشنایها می‌شود و خون‌هار بخته می‌گردد و شهرها خراب می‌شود
و جان و مال بتالان و تاراج می‌رود چه بسیار پدر مهریان
که بر قتل اسرآه و این نماید و بسامارکه در ماتم فرزند
سرشک رنگین بیارد چه بسیار اطفال معصوم بنتیم و محظوظ
گشته‌اند و چه بسیار نساعه که قرین و هم‌نشین محترم را در خانه
و خون مشاهده کردند این است نتیجه مدنیت ام و مطلع‌الم

فاعتبر وايا اول الابصار در میان اين جمهور فرق عالم حرب الله
آرزوچنان که خدمتی بعالم انسان نمایند و اين غواصه‌ها بقوه
برهان و تایید زدن و همت بپایان بلکه انشاء الله زائنه‌ها
على العجاله نیت خوب مظلوم خیراست و عزم جرم تأوفیقا
الهیه چه کند و تاییدات رحمانیه چه نماید والله یؤتی دمنیه
على ما یشاء و انه لعلی كل شئی قادر

ع

هُوَ اللّٰهُ

ای دوست حقیقی نامه رسید و از اثر خامه واضح و مشهود
گشت که تمای فداداری و آرزوی بدل جسم و جان ناین بلایا
از این مسجون مدفوع گردد و راحت و آسانی حاصل شود
و این تنازل شهادتی شوت و رسوخ بر میان است و سزاوار
تحسین و آفرین و علی عبد البهاء را نیز آرزوی و آن این که مذا
یاران گردد و بمحبت دوستان بقرابانگاه عشق شتابد اللهم
قدری هذه الوهبة العظمى و انتهى هذه الكاس الدافقة
بصهباء الوفا درخصوص مکالمة با شخص مجری مرقوم و موده
بودید بسیار موافق مقصود این است که بمامورین دولت ابد

مدت عثمانیه تفصیل را کا هو حقه تفهیم نماید که حزب الله
ابدآ در امور سیاسیه مداخله نمایند بنص قاطع منوعند
و هر نفی از این طایفه در امور سیاسی مداخله نماید باید
دیگران ازا و دوری جویند بلکه تبری نمایند و بر هان براین
این که در این هیجانها و فسادها و بخمنها که در طهران تشکیل
شد بهائیان ابدآ مداخله نمودند و نزدیک نرفتند و همین
سبب ملامت دیگران شد که بهائیان وطن پرست نیستند
وهمت و مررت ندارند حامی استبدادند و مروج استقلال
و حال آنکه بهائیان جان فدائی جهان نمایند و پرستش نوع
انسان کنند ولی بنص قاطع مأمور آنند که در هر مملکتی که هستند
بعکومت آن مملکت در نهایت صدق و امانت باشند و در این
خصوص نصوص متعدده واقع بهائی رهبر راه دوستی و راستی
بود و با عالمیان در صلح و آشناحتی اعدای خویش را الحبا
شمرد و بد خواهان را خیرخواه گردد جمال مبارک در بعضی
الواح که در عراق صادر بصیر صح عبارت میفرمایند که آگر خلاف
شريعه الله نبود البته قاتل خویش را اورث خود مینمودم این است
سلات اهل بها خدمت با خلاق کنند و ترویج خصائص فضای

عال انسان غایید خادم عمومند و جانشان خصوص این نقویها
پرواژی دیگر است و آوازی دیگر از جهان دیگر دم زند و بعال
دیگر بخواهد جهان ناسوت تار و تنک است ترقی درجه ایان مللو
جویند از هر قید آزادند و از آسودگی جهان آب و رنگ بیزار
رهقان الهی هستند و کشت حقیقت آبیاری نمایند مداخله
در امور سیاسی عاقبت پشیمانیت ولایمن ولا یعنی باید
از عموم احزاب در کار بود و افکار را در آنچه سبب عزت ابلیه
انسانت بکار برد و علیک الہاء الابیه

ع

هُوَ الْكَلِمَةُ

ای سلاله و دودمان حضرت خلیل جلیل آن نور مبین
حضرت ابراهیم دعا در حق ذریه خویش فرمود که ای خداوند
مهریان سلاله مرا عزیز بگردان و پیشوایان عالمیان کن در دند
بیزدان این دعای مقرون بقبول گردید این بود که ارض کنعان
بجشت و دیانت یعقوب مسرت قلوب شد و معمور بموهاب
ربت و دودگشت و حضرت ما، کنعان هر چند در بدلایت
در چاه حسودان افتاد و بذر ایم معدود از شر حسود فروخته

و در زندان بیگان افتاد ولی در نهایت باوج ماه رسید
و مجلاء و پناه برادران ستمکار گردید و حضرت کلیم در واي
رحماني شعله نوراني برا فروخت و در قله طور لعنه نور شدن
گرد و حضرت داود سلطنت وجود تأسیس نمود و حضرت
سلیمان حشمت بی پایان بنا نهاد و حضرت روح بنفحه میجا
جهان را معطر گرد و حضرت رسول آفاق بثرب وبطحوار ارش
گرد و حضرت اعلى روحی له الفداء جهان را جهان نازه
ونفعه حیات در هیکل کائنات دمید تا باین دور اعظم رسید
صبح رحمانیت دمید و فجر احادیث روشن گردید و شمس
حقیقت در خشید خلق جدید پدیدارد و فصل ربیع کور
بدیع رسید نائم بهاری وزید سحاب رحمت فیض عظیم
بنخشد و باران شدید گرد شمس حقیقت آفتاب ملکوت
چنان پرتو و حرارتی افاضه گرد که جمیع اشیاء بخلعت جدید
و بخلل بدیع جلوه نمود یوم سرور آمد و حشر و نشور شد خیمه
الهی بلند شد و سریر رحمانی مستقر گردید جنت الهی در کمال
عظمت درجهان خرگاه مرتفع نمود لهذا وقت آن آمد که
خداآنده مهریان آنچه بحضرت ابراهیم و عده نموده وفا فرماید

و سلاله و دودمان آن جلیل را عزیز فرماید و در انتظار بزرگوا
کند این است که ایشان را در این شریعه تقدیر در اخل فرمود
و در ظل شجره میثاق منزل داد و در قصر مشید منزل عنایت
فرمود و در مدینه عهد مأوى داد الحمد لله روح آن بزرگوا
در ملکوت ابها از ایمان و ایقان و ثبوت برپیمان ابناء و دود
سرور و شادمان است و نفوسی که در سبیل الهی در حدمه
و مصیبت افتدند و جام بلا نوشیدند آن اشخاص در ساحت
مقدس از جواهر وجود معدودند و مظاهر الطاف نامحدود
خواهند گشت

ع ع

هُوَ اللّٰهُ

ای سلیل حضرت ابراهیم خلیل نامه شمار سید و بشارت
اجذاب و اتحاد و اتفاق احباب اورث سرور گردید اما
رؤیای آن جناب یعقوب یعقوب تو را میخواهم تعبیرش
اینست که انشاء الله روزی آبد که نور امانند ایلیام نادی ملکوت
یا بهم اما هندسه هشت تعبیرش آنست که هشت در ظل نه آ

از خداخواهم که در ظل جمال مبارک باشی اما پشمیانی و حزن
در حقیقت ذات احادیث منشعب و محال است این ندامت و حزن
در عالم امراست نه در عالم حق در حقیقت کائنات و در مجال اسماء
و صفات است نه هویت الهیه در مرايا اگر تشویش و اضطراب
وانکسار حاصل شود و ظهور شعاع مختل گردد ولکن در حقیقت
آفتاب ابد الالهابی نه ا Mataطع کتاب منوط باذن و اجازه مرجع
و اما انقلاب ایران قدری امتداد دارد ولی عاقبت روح
وریحان است بامة الله المقربه والده مختارمه تختیت ابدع الهی
بلغ دارید و علیک البهاء الابهی

هُوَ الَّذِي

ای سمی سید حصور بحر الطافی پایان چنان موجی باوج زد
که سواحل کائنات از فیض نامتناهی سیراب شد هندا در عالم
ایجاد حرکت و جنبشی عجیب حاصل گشت و برکت و انتعاشی
عظیم ظهور یافت عقول صعود نمود و ادران شدید گشت حرکت
سریع گردید و ترقی در جمیع مراتب بنها یت قوت جلوه نمود این
که اکتشافات عظیمه گشت و مشروعات جلیله تائیس یافت

و صنایع پدیعه جلوه نمود و اسرار کائنات از حیز غیب بعرصه
شهود ظاهر و همیدا گشت پس باید جمیع یاران همتی نمایانش کا
وعیان کند تا ایجاد صنعتی جدید فرمایند با اکتشاف فنی پدیدع
کنند با پیشروعی عظیم پردازند یاقوت و موهبتی در عالم انسان
بمانند از خداخواهم که در جمیع موارد موقق و مؤید باشی و علیک
البهاء الابهی ع ع

هُوَ الَّذِي

ای سهیم و شریک عبودیت عبد البهاء نامه رسید سؤال
فرموده بودید که خبرخواهی دولت و ملت بنص قاطع از فرض
دینیه است و همچنین ستاری و خطاط پوشی از لوازم ایمان
و ایمان بحضرت احادیث در این صورت چه باید کرد اگر از فیض
خیانتی بدولت و ملت صادر باید ستر نمود یا آنکه بامناء دولت
و رئاسی اینهمن ملت عرض و بیان کرد حکم اول نص قاطع
و واجب الاجراست اما ستاری در اموریست که ضریش
بنفس فاعل عائد نه بدولت و ملت و جمعیت بشریه و نوع
انسانی رابع مثلاً اگر شخصی از تکاب فقی غایید یا آنکه عمل

قبیح از اوسا در شود که ضرر راجع بنفس آن شخص است
 مثل اینکه تعاطی شرب کند و یا مرتکب فحشائی گردد در این
 مقام ستاری مقبول و خطای پوشی محمود اما اگر نفسی دزدی
 نماید مال دیگری براید در این مقام ستر ظلم بر صاحب مال
 هر چند در حق سارق ستاری عنایت است ولی در حق آن بیجا
 مظلوم که اموالش منهوب گردیده عین تعددی و ظلم است
 این میزان است که بیان شد و با وجود این نباید پایی ظهور
 نقائص ناس شد تحری لازم اما باندازه‌ئی نه این که نفسی شغل
 و عمل خویش را بین قرار بدهد که فلان شخص ظلمی نموده و
 فلان کس تعددی کرده و از مأمورین چه خیانتی ظاهر شده
 اوقات خویش را حصر در این نماید این نیز غیر مقبول جناب
 عباس خان را از قبل این عبد تھیت مشتا فانه برسان و بگو
 الحمد لله همنام منی و امیدوارم که همگام من گردی و آن عبود
 آستان مقدس است و علیک البهاء الابهی بامه الله الموقنه
 فردوس خانم تھیت محترماهه برسان و بگو باید مانند جناب
 خان که مردان را بمحبت الله مفتون و شیدا نموده تو نیز نشوا
 با غذاب والتهاب آری و سبب هدایت آنان گردی از فضل

موفور رب غفور رجا مینهايم که کنیز عزیز ش امة الله المصاعد
 فاطمه را در جوار رحمت کبری و در حدقه لقا فائز بنا هدء جمال
 الهی نماید جناب معین الحکار را از قبل این ضعیف القوی تھیت
 ابدع الهی ابلاغ کن و این مناجات برسان و علیک البهاء الابهی

ع ع

هُوَ الْاَبْهَیٰ

ای شعله افروخته نار محبت الله در ملکوت ابهی ذکرت مکور
 و در نزد این حرمان حرم رحم سعیت مشکور از درگاه من پهیز
 المغضط اذا دعا القاس در جامینه ایم که نفوس قائمه برا علاء
 ذکر الله و انتشار آثار و آیات و بیناتش را بتأییدات جمال قدم
 و اسم اعظمش موفق فرماید تا سبب تنویر قلوب و انشراح صد
 و استقامت و ثبات و تکثیر و رسوخ احباء الهی گردند پس
 ای شمع افروخته انجمن محبت الله اگر در سوز و گدازی مغموم
 مباش و مهموم مباش جنود ملاه اعلی ناصر شمات و قبیل
 ملائکه مقریین حامی شما از فضل و موہبته الهی مطمئن
 باش که آثار قدرت با هر اش عنقریب آفاق را منور فرماید

وسطوة برہان الٰہی ملکوت وجود را احاطہ نموده و خواهد
نمود احبابی برام آباد را از قبل این سرگشته و گمگشته بادیه
محبت اللہ تکبیراً بلاغ فرمائید و جمیع رابنفحات اللہ زندگانی
و بکوئیدای متوجهین بملکوت الٰہی و مشتعلین بنار محبت اللہ
در نظر الطاف و عنایت حضرت احمد یتیم در درس را در عوف
جلیلہ رب پرموهبت لحظات اعین رحمانیه شامل است
و فیوضات غمام رحمت متراکم و متابع انوار شمر حقیقت
از مشرق لامکان طالع ولامع و فائض دل باین الطاف خفیه
بندید و از هرقید و تعلقی دل و جان را برهانید در این سیل
قویم و منهج مستقیم سلوک نماید تا اعلام هدی گردید و
آیات با هر ره رب اعلا شوید فیض قلوب باشد و روح وجود
گردید در جسم امکان عرق نباشد باشد و در هیکل عالم شریا
روح نیاض والبهاء علیکم ع ع

هُوَ أَكْلَمُ

ای صادق موافق چه اسم مبارکی داری هرنفسی مظہر معا
این اسم باشد یعنی صادق گرد کوکب شارق است و نیز بازیق

وسیف فارق صفتی محبوب تراز این نیست و طریقہ مقبول تر
از این نه با کلمه صدقی که سبب بخات ملتی شد و با شخص
خیس را کلمه راستی عزیز و نفیس نمود و چه بسیار که شخص
عزیز محترمی را یک کلمه کذب بکلی ازان اظفار ساقط کرد و از درگاه
احدیت محروم نمود پس ای جان پاک پی صادقان گیر و پیرو
راستان کن تا بصدق بمقعد صدق رسی و براستی بعزمت ابد
فائزگردی جمیع معاصری بیک طرف و کذب بیک طرف بلکه
سبیات کذب افزون تراست و پرسش بیشتر راست کوکفر
بگو به تراز آنست که کلمه ایمان بربزبان رانی و دروغ گوئی این
بیان بجهة نصیحت من العالماست شکر کن خدارا که تو سبب
صدور این نصیحت بجمیع نوع انسان شدی همیشه بنفحات
قدس شغول گرد و ناس را بآنچه سبب علو و سهوانسازی
داز اخض فضائل و خصائل اهل ایمان دلالت نما تامیلی
نفوس گردی و هادی هرگز برق صورشی اذن حضور
خواسته بودی این ایام بسیار مشکل چه که بیگانگان در صد
این آوارگانند و هر روز کتابی تأثیف نمایند و از هر قبیله افزا
بزنند و طبع و نشر نمایند و آشنا یان نیز ناقض پیمان درست ر

نهايت فاد را ميکنند يگر معلوم است باين دو مهاجم چه
قدركار مشكل است انشاء الله فدرى سكون حاصل ميشود
آن وقت شمارا بخواهيم حضرت عندليب را از قبل من
تحيت مالانهايه برسان كه همواره بيا ذكر ايثان مشغول
وعلىك التقيه والثناء

هُوَ الْأَطْهَى

اى طالب رضای حضرت دوست آفتاب سپهر کيهان متواتي
شده است و كیون از افق ايوان نمودار وهوادر نهايت سوت
وحرارت و گرما با وجود اين از شدت شعله نار محبت قلم درد
اين عبد و بخري و مشغول و بيا ذوق مانوس بصر ظاهر درست بپند
قوه بصيرت قدری اعانه مینماید بهوای دست مرقوم ميشود
چون بيا ذوق تقادم راضی نيمت كه قلم از دست بهنم از ضل
وعنايت حضرت احاديث رجا مينا يم که از مملکوت الهی مؤيد بشد
القوى گردی و از جبروت اعلى موفق بجنود لم تروها

امثار آن شجرة محبت الله يعني نهايان بوستان معرفت الله را
بغض باران اشواق از قبل اين عبد تروتازه فرمائید

هُوَ الْأَطْهَى

اى طائرهواى عرفان اين طيور خاک نهايت او جشان هزار
ذداع ياكه وبيش است ولكن افتده عاشقان جمال جانا
كه او جشان مملکوت الهی وافق اعلاست دردمي از اسفلا
بلاهوت الا طيران نايتد و در نفسی از افق ادنی بافق مبيزاواني
پرواز گكتند پس تا قوانی جستجوی پری کن و تامکن است
فکر چنان فلاحی نما تا از اين حضيض پستی و نیستی با وح اعلای
هستی حق پرستی صعود و پرواز نمائی و آن قیام بر نشر نفحات
و اعلای کلمه الله دبيان معرفة الله است نیام نهایه دثابت و راسخ
باشید ولو ما در درای صد هزار در بی افتیم و یا از اين عالم صعود
نمائیم

ع ع صنوان اینان آن جناب را بابدعا ذکار و الطف
عبادات ذاکر و مکبریم و از خدا میطلبیم که همچنان که بشرف
اعراق واصل در حسن اخلاق نیز وارث آن جناب باشند

هُوَ اللَّهُ

اى طبیب جسمانی و روحا نی خدمانی که در تنظیم مدرسه تأیید

نمودی سبب سرور قلوب گردید این از تأییدات الهیه بود که
با این خدمت موفق شدی باید شکونمایی که جهد بلین و سعی
عظیم در این سبیل مبذول داشتی و بقین است که نتیجه فوز
عظیم است و فضل حضرت رحمن و رحیم حیات انسان فی
الحقیقه مانند طرفه العین است زیرا جماد و احجار و شجر
حیات اشان بیش از انسان هزار زندگانی انسانی در این جهان
فانی اهمیتی نداشت و نخواهد داشت ولیکن توفیقات تُرْ
و تأییدات حمدانیه چون در حقیقت انسانیه جلوه نماید این
مدار مباراک است و مورث مسترات هزار باید همراه بعیا
شید خیریه در ترقی حقایق انسانیه و ظهور سنوحات رحمانیه بکو
وعليک البهاء الابهی

هُوَ الَّهُ

ای عین الاحباء وزبن الاوذاء حمدکن خدارا که نهایت
سیاحت یعنی خاتمة المطاف فاتحة الالطاف گشت و مرقد
مظلوم آفاق و نیرا شراق رادرنهایت اشتیاق طوف غوری
حال مانند دریا بجوش و خروش آ و عزم مدینه عشق کن

در آن دیار در نهایت مهر با فی با یار و اغیار سلوک فرما
و با آشنا و بیگانه بمحبت رفتار کن هر یهار را طبیب غم خوار شو
و هر علیل را بهترین پرستار فقرای موافق و مخالف را گنج رونما
باش وضعهای داخل و خارج را روح و روان تا توافق
مستمندان را ملجمان و پناه شو و در دمندان را مداوای گاه
نگاه نامشام کل بصفحه طبیه محبت حقیقی و رحسانیت صمی
معطر گردد به چوجه نظر بقصور و فتوه و غرور نفس نهایا
بلکه توجه بر برف غفورها از بقای حیات حقیقی که حیات
قلب است نه حیات جسد سؤال نموده بودی این عبد را می‌دان
که به چوجه فrust و مجال ندارد هزار مختصر بیان می‌شود فنه
حیات جسد محتاج به بیان نه ظاهر و عیان است اناهیات
قلب فیض شمس حقیقت است و ابدیت ازل لوازم ذاتی آن
و لی مرغان خال را خبری از جهان پال نه تادران کنند
که حیات ابدیه در جهان الهی بچه جلوه و روشنائیست
و لی ظاهر عنوان الباطن بحسب ظاهر چون ملاحظه شود
 واضح و آشکار گردد که جواهر وجود در عالم جان وجودان
باقي و موجود زیرا قلوب احرار قبور ابرار است هر چند از

جهان آب و گل غائبند ولی درجهان جان و دل حی و حما
ملحظه فرماید که مزادران ملوک جهانگیر و رجال شهیر
از پیش آمدند و رفتند لاتسع لایم صوٹاً ولاهمساً بكل فانی و نابو
گشتند ولی نقوس ضعیفه با وجود آنکه در عین و انتظار حیر
بودند چون اقتباس نور هدایت از کوکب منیر نمودند برسیر
اثیر نشستند و تاج عزت ابدیه بر سر نهادند و ای الآن افوار
تقدیسان از افق رحمانیت درخشند و تابان پس ظاهر
عنوان باطن دان و شهود راشا هدغیب و همچنین ملاحظه
فرمایه از شیئی معدوم اثر معلوم محال و متنع است چون
آثار باقی و ظاهرباقی صاحب آثار محظوظ و باهر قابل انکار نه
ملحظه نماید که حضرت مسیح صبیح ملیح آثارش مانند
انوار صبیح ظاهر و آشکار است قابل انکار نیست چه سلطنت
ابدیه است که در این همه قرون و اعصار باقی و برقرار است
و بقای حق ثابت و پایدار مختصر بیان شده باشد بفضلله
و امدادیث المؤمن حتی في الدارین واضح و آشکار است زیرا
در این جهان نیز روحانیان زنده اند و جسمانیان مرده و پیروز
هر چند زندگی خاکی دارند ولی از جان پاک محروم و در کنار

ذیر احیات همچنان می‌باشد و زندگی حیوانی اضطراب و احالم
لیست له ثبات این نشئه اولای ایشان است و امما نشئه
الآخری فلیس لایم نصیب من ملکوت الابهی و امما نقوس
رحمانی که آیت عزت ربی هستند مانند شاعر راجح بن مسیح
حقیقتند و قوه بصیرت کاشف این حقیقت است امیدوار
که بعون و عنایت حضرت احادیث مشاهده آن مراتب را
بعین یقین بهمای و بحق اليقین رسی و اگر وجود منتهی باین
حیات فانی باشد بلکل از نتیجه ساقط و هذیان صرف و عدم
به از آنست چکونه می‌شود که حقایق سیر در مراتب کند
و نهایت معارجش این باشد که در این جهان هموم و غموم
آید و از کام دل و راحت جان محروم این نهایت منازل و
غایت مراحل گردد یا سفاعی الانسان ان کان خاتمه
المطاف هذه الدار التي هي مركز الحزن والآلام و ان الله
اجل من ذلك وليس في الامكان ابدع ممکان و عليك
الثانية والثالثة

ع ع

هُوَ كَلَمٌ

ای ناطمه از فاتحه احوال مپرس از خاتمه المطاف شوالغا

چه بسیار نفوس که در پایان محجوب شدند و چه بسیار
نفوس که در نهایت فائزگشتهند و بهترین نفوس کسانی
هستند که بفاتحة الالطاف و خاتمة الاعطا ف فائزند
الا انهم من اهل المیثاق

هُوَ اللّٰهُ

ای فضل المی ای عزیز عموم علی وقتی همدم این آواره که
و صمرا و سرگشته دشت و دریا بود و بسیار مسرو رشدم که نا
جناب میرزا فضل الله خان در راه آهن در اقصی بلاد آمریکا
بن رسید و ذکر عزیز الله در آن بود و همچنین جناب ناظم
از الطاف جمال مبارک روحی له الفداء امیدوارم که شمع
عموم علی مرحوم راروشن نماید و عموم عزیز گردان ازار بهاء الله
چنان برقطعه آمریکا تایید که در هر شهری جمعی از مؤمنین
س وجود وندای یا بهاء الله بیلند و عبد البهاء در کنائس عظی
و جامع کبری نفره زنان اثبات حقیقت حضرت رسول حضرت
اعلی و طلوع شمس بهاء الله سینما یاد و اکثر جراند نهایت سیا
سینما یند تا به بینید که نیز آفاق از کوه اور نگ طلوع نموده

و حال برکوه و صحرا و دشت آمریکا از کجا بکجا رسیده چه
برهانی اعظم از این چه قدرتی اعظم از این با وجود این
هنوز اهل فور در خوابند و نمیدانند که چه موهبتی در حق
آن خطه و دیار شد و چه تاج افتخاری بر سرا هم نورگذشت
گشته که جواهر زواهر ش آفاق را روشن کرده و علیکما
البهاء الابهی عبد البهاء عباس

هُوَ اللّٰهُ

ای منادی پیمان چند است در این صفحات بنشر آیات
بیانات او قات میگذرد و در کنائس عظمی و مجامع کبری
صریحاً اثبات نبوت حضرت رسول و ظهور حضرت اعلی
و تجلی شمس حقیقت روحی لهم الفداء بد لائل و براهین میگرد
و تجمع حاضرین سامع لانتمع لهم هما و حين خروج جمیع حاضر
سی آیند دست میگیرند و اظهار ممنونیت میکند هر یک
که بهانی بوده و یا شده علامت این است که در وقت مصیبا
الله ابھی میگوید این نشان امتیاز است فردی از افراد عزیز
نماید زیرا صحبت بنوعی میشود که ابدآ از برای نفس مجال

اعتراض نمیماند نوعی تقریر میشود که عقول و افکار قبول
سیناید و بحسب استعداد و قابلیت حاضرین صحبت میشود
بهره طفلك آن پدرتی تی کند مقصود این است که امر مبارک
تأسیس و ترویج شود و محبت در قلوب جلوه نماید زیرا نفس
محبت تربیت کند تا باعی در درجات عرفان وايقان رسد تا عالم
در این دیار نفسی توافت ذکری از حضرت رسول علیه السلام
کند علی الخصوص در کنائس بلکه حکایات و روایات عجیب
مفتریه درالسن خلق منتشر بود که جمیع مستهز آنه ذکر میکردند
یک فقره را ذکر نمایم تا سبب تبسم شود و آن اینست که مشعل
شنیده میشود که فلان قضیه مثل قضیه محمد است بعداز
فحص معلوم شده از جمله مفتریانی که در حق حضرت رسول
علیه السلام در این بلاد منتشر است این است که چون حضرت
ادعای نبوت فرمودند قوم معجزوئ خواستند فرمودند چه
میخواهید گفتند این کوه را بگو حركت کند و نزدیک آید فرمود
پیغمبران متکبر نیستند اگر کوه نزدیک نماید من نزدیک میرم
از این قبیل روایات بسیار است ولی حال الحمد لله در صدر
کنائس اثبات نبوت حضرت میشود و ابدانفسی اعتراض نماید

و جمیع گوش میدهند و ساكت و صامت هستند امیدا است که
بعون و عنایت جمال مبارک روحی لاحبائه الفداء فربادا
مور ضعیف طین شدیدی در آذان مستمعین اندازد آن
یوقق من یشأ على ما یشأ هر ده قان باید تفسی افشد دیگر
انبات منوط باران نیسان و حرارت و خسائ خورشید تابان
و هبوب نیم عنایت حضرت یزدان است باری نفسی از بارا
ثابت تقویی بجهت سال آینده ترتیب نموده چون عبدالله
ابد افرصتی نیست نزد آن حضرت میفرستم تا تدقیق و تحقیق
نماید و بعد از کمال دقت اگر تصحیح لازم مجری دارید و
در نزد جناب آقا میرزا احمد سهراب اعاده فرمائید تا صاحب
تسلیم نماید و بزودی طبع و تمثیل گردد جمیع باران المراجعت
ابدع الهمی ابلاغ نماید و علیک الها الابهی ع ع

هُوَ اللّٰهُ

ای منادی پیمان نامه مفصل رسید مضمون مورث
روح و ریحان بود و اخبار دلیل بر انتشار انوار شمشیری
چنان اشراقی فرموده که شرق منور گشته و غرب از نفحات

قدس معطر شده باران الهی باید بشکرانه این موهب رحمانی با خذاب و جدای میعوث گردند و سبب ظهور شرف و منقبت عالم انسانی شوند آهنگ تقدیس بلند کنند و پنجیح تهلیل و تکبیر بملکوت الهی رسانند حال هم بسیار دقیق گشته و جمیع انظار متوجه بروش و سلوك احبا و مواطب اخلاق و اطوار و آداب بهائیان لهذا باید اهل بها بنصائح ووصایای جمال الهی در نهایت دقت و وفا قیام نمایند و نفوسی که در امور دوائر حکومت ذیم دخلند امیدوارم که در نهایت تقدیس و پاکی و آزادگی و عفت و عصمت و خیرخواهی و خلوص نیت و پاکی طینت بخدمت ملت و دولت پردازند بمواجب خویش قناعت نمایند و بدون آن بارتکاب فلسفی ذیل خویش را نیالایند زیرا ذیل طهر امر الله آلوهه گردد و نزد کل محقق شود که بهائیان نیز مثل اخراج دیگوند بلکه بدتر فرق لفظی است نه معنوی باری رجای این عبد چنین است که دوستان حقیقی چنان روش و سلوك نمایند که بهائیان در نزد کل سردمتردانی باشند و مشهور و معروف پاکی فطرت و طهارت طینت شب و روز

بکوشند و بجوشند و بخوشند و بجان و دل خدمت بایران وایرانیان نمایند از تعیین در مناصب مقصود شان آن باشد که در ره رضای الهی پویند و بعال انان خدمت کنند نه این که زخرف فانیه بدست آرند و بخشی و عزت و راحت زندگانی کنند زیرا این او هام زائل گردد نه راحت ماندن عزت و نه منصب ماندونه ثروت عنقریب کان لم یکن شيئاً مذکور اگردد آنچه باقی راستی و درستی و خدا پرستی در خصوص مدرسه بنات مرقوم نموده بودید که اقدام کافی و افی در تأسیس و تنظیم گردیده و در اجتماع مبلغی همت بارا حقیقی جمع گردیده و حضرت مصوّر رحمانی لوازم مدرسه را تقدیم نموده این خبر سرور قلوب بود و فرح نفوس باران و امااء رحمان در طهران فی الحقيقة غیورند و شکورند و صبورند و فور در جمیع موارد جانشانی نمایند لهذا بفضل مهبت رباني سبب شادمانی شرق و غرب گردند عبد البهله بجان و بجان هر دم تضرع وزاری نماید و آن نفوس مقدسه را عون و صون رحمانی خواهد قضیه حضرت فاضل عازنی را تاکید نماید ولی نهایت سفارش کنید که بآن فاضل محترم

درنهایت خضوع و خشوع در صحبت مدارا ناید و بعکت
واقتنا صحبت بدارد زیارت سید الشهداء راه برد
ودر رهن حکایت ثابت ومدلل غاید که من بعدی شبهه
بساط موجود اهل علم منظوی گردد و بنم آمال علما افل
ومتواری لهذا باید تأسیس جدید شود که مقاومت سیل
انکار طبیعی گردد زیرا مسلک قدیم مقاومت نتواند و متأثر
نتواند و برها ن این مذعا آنکه در اندک زمان چه قدر
نقوس بكلی از دین بیگانه گشته و در بروز دراز دیدند
این طوفان را قوت کلمة الله مقاومت ناید و این سیل
شدید را خلق جدید ثبات واستقامت بهایند حضرت
رئیس بزرگوار و حضرت صدر ابرار باید در خصوص مدرسه
تریت و تأسیسات سائره معاونت یاران فرمایند بخت
رئیس علیه بهاء الله الابهی از قبل عبد البهاء ابلاغ فائید
اینها الفاضل الشهیر اليوم یومک قداثی الاعد فاویل بهم
تالله الحق ان شمس الحقيقة الفت عليك ذيل شعاعها
و شملک اهداب ردانها فعلیک بالصجیح فی الماحف
العلیا والصریخ فی الماجمیع العظیم حتی علی الفلاح و حتی

على النجاح حتى على الموهبة الكبرى ولكن بالحكمة المذكورة
في الكتاب اى بقدر قابلية التفوس و اخذذاب القلوب
و انتشار الصدور و همجنين بجناب صدر الابرار
پیام من برسان يا صدر الصدور راستب شهر بفضل ربک
الغفور واستخرت ما تزيد من مواهب ربک الغیور و توجه
الى ملکوت الالهی بقلب شکور و وجه يتثنله بالثور و ای
ادعوا لله ان يجعلك آية المدى بين الورى وكلمة الثوى
بين الاخفیاء ان ربی له ولهم الرحمیم و ای امانه حضرت
وزیر معارف که بجناب رئیس مدرسه مرقوم فرموده و قوع
این قضیه باید سبب از دیاد همت و مواظبت اعضاء و
معلمین مدرسه تربیت گردد تابعی رسد که هرعا قلدانا
از بیگانه و آشنا اطفال خویش را آرزوی دخول در آن مدرسه
نماید و اگرچنانکه باید و شاید همت مبذول شود البته
آن مدرسه بعون و عنایت الهیه چنان ترق نماید که کوی
سبقت و پیشی از جمیع مدارس برباید و در استقبال بند
اجامد که اول مدرسه عالم گردد و این موقوف بهمت یاران
واراده صادقة دوستان است و علیک البهاء الالهی ع ع

هُوَ أَكْلَمُ

ای متسبان حضرت زائر جناب خان کوه و بیابان پیمود
واز صحراء دریا مرور نمود تا اینکه باین حدود و تغور رسید
ایامی چند مونس این آواره بود و معاشر این افتاده فلسفه
دلی طیب و طاهر از آب و گل دارد و جانی منجذب جنان
از الطاف بی پایان حضرت رحمن امیدم چنان است که بالغها
روح و ریحان و روحی مستبشر ببشارات حضرت بزدان
و نفسی در نهایت اطمینان رجوع آن سامان نماید لهذا
بذكر آن یاران و اماء رحمن پرداختم تا بدآنند که او یاد این
نمود و ذکر شان در این بساط فرمود و از برای هر یک نامه
محصول خواست ولی انسوس که من فرصت ندارم و از
کثرت مشاغل و غواصی از عهده بر نیایم ولی این نامه بعوم
بینگارم که فی الحقيقة بهتر از نامه های خصوص است زیرا
مفصل است و بیان احساسات جان وجودان
ای دوستان حقیقی الحمد لله آن خاندان مانند چمن
از رشحات سحاب هدایت کبری در طراوت و لطافت
بی منتهی و شمس حقیقت پرتوی بر آن خانواده اند اخた

تابنوره دایت کبری نورانیت تامه یافت و از رو حانیت
ملکوت الهی بهره و نصیب برد این موهبت ناجی است که کو
در خشنده اش در جهان ابدی روشن و تابان و جمیع آن دو
در قرون و اعصار آتیه سرفرازند و باین موهبت کبری
متاز در یوم ظهور و قرن مجلی طور هرنسی از کاس طهور
قطره ای نوشید پرتوی یافت آن نظره دریا شد و آن سلح
در میتر اعصار آفتاب گردید ملاحظه نمائید که در قرون
اول هرنسی که باستان الهی انتساب یافت بعد در عالم
وجود و حیز شهود چه جلوه و ظهوری نمود حال هر دان
درجه افزول است زیرا عصر عصر حضرت بیچوز است
وقرن قرن حتی قیوم لهذا این عصر و قرن در جمیع مراتب
تفوق و امتیاز بر سائر قرون دارد و در نزد اهل داش
و فضله این عصر از مورخین وغیره محقق و مسلم است
که ۱۰۰ این قرن از مفاخر بینجا قرن افزون است و این
قرن حکم آفتاب دارد و قرون سائمه حکم بنیوم این عصر
نظیر بجراست و سائمه اعصار بینجا نهر مثلاً اگر آثار و
اکثار افات و معارف و صنایع و بدایع و فنون و علوم پنجاه

قرن را با این قرن فورانی مقایسه کنی البتہ فضائل این قرن
رحمانی بر مآثر جمیع قرون ماضیه افزون است مثلاً اگر تأثیر
وکتب قرون اول به تماها و قرون وسطی بأسراها و قرون
اخیره با جمعهایا جمع گردد بقین است که تالیف و صحائف
این قرن عظیم افزون است و همچنین صنایع و بدایع
و اكتشافات فنیه و مشروعات مفیده و مدنیت کامله
و اتساع افکار و ازدیاد فهم و ادراک و ظهور اسرار
کائنات و بروز حقائق ممکنات این قضیه مسلم عمومت
و کل اقرار و اعتراف مینمایند ولی از سبب حصول این
علویت و ظهور این فضائل و موجدهاین ترقی و فلاح و نجاح
غافلند انسوس که برخوان نعمت حاضرند و از خوان
سالار غافل بعرکت فوق العاده ناظرند ولی از محرك ذا هل
ودراین روضه غنا و حدیقه غلباً در نهایت شوق و شعف
و انبساط ولی از باغبان بی خبر باری تضرع بدرگاه کبیرا
نمایید که این خفتگان را بیدار کنند و این غافلان راهوشیار
نماید و این اطفال را بدرجۀ رشد و بلوغ رساند تا بدانند
که بعنایت چه پدری مهریان این ثدی رحمت را رضیعتند

و این مهد الطاف را طفل عزیز تا انتباه رفع اشتباه کند
و بیداری هوشیاری بخشد و بشکرانه حضرت باری پرداز
باری آن یاران و اماء رحمن باید ستایش خداوند آفرینش
نمایند که الحمد لله در ظل ظلیلند و مشمول عین عنایت
جلیل در بحر رحمت غریقند و توفیق نعم الرفیق بندگان
جمال مبارکند و کنیزان اسم اعظم و منسوبان عتبه
مقدسه و علیکم و علیکن البهاء الابهی

هو الابهی

ای منسوب شجره مبارکه و محبو جمال مبارک نامه
از عزیز الله خان رسیدهای ستایش را از همت و غیر
شماموده که الحمد لله قدر انتساب باستان مقدسیدند
و بخدمت می پردازند امیدم از الطاف الاهیه این است
که نفس مؤیدگردی و شخص موفق و بحسب ظاهر هم تا
از دیگران قدر این الطاف بدان و ملاحظه کن با وجود
دشمنان از هر طرف باز موفق بر جمیع شئونی باید آن قریه
بعون و عنایت الاهیه از جمیع قرای اطراف امتیاز باید